

FHKC 46. MÜCADELE YILINDA

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi'nin 46. mücadele yılı İstanbul'da yapılan bir etkinlikle kutlandı.

Etkinlik TMOBB Mimarlar Odası İstanbul Büyükşehir Şubesi'nde yapıldı. Etkinliğe siyasi parti temsilcileri, Mücadele Birliği Platformu ve Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği katıldı.

Enternasyonal Marşı ile başlayan etkinlikte, önce devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı. Kötü hava koşulları nedeniyle İstanbul'a gelemeyen FHKC Siyasi Büro Üyesi Leyla Halid, etkinliğe video konferans aracılığıyla seslendi.

Filistin'in bağımsızlığı için verilen uzun mücadelede yaşamını yitiren tüm devrim savaşçıları anarak sözlerine başlayan Halid, Siyonist zindanlarında ömrünü geçiren ve hala tutsak olan FHKC Genel Sekreteri Ahmad Sedat başta olmak üzere tüm kadın ve erkek yoldaşlarını da selamladı.

12

19 ARALIK KATLIAMINDA
ÖLÜMSÜZLEŞENLER
ANILIYOR

19 ARALIK
PERŞEMBE
1930
TAKSİM

MÜCADELE BİRLİĞİ
PLATFORMU

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

18 Aralık 2013-1 Ocak 2014 / S 248 / 1 TL

MERKEZ ÜS ÇÖKÜYOR

Suriye'de akan kanın asıl sorumlularından olan, boğazına kadar bu kana batmış olan devlet ve iktidar bir kere daha suçüstü yakalanmıştır. Halklar nezdinde suç yaftası boyunlarına asıldı çoktan. Şimdi artık dinci faşist çetelerin ağababası bu suç şebekesine, bu insanlık düşmanı köhne devlet ve iktidara, "suçlu ayağa kalk" deme zamanı. Halkların devrimci mahkemesinde tüm bu şebekenin yargılandığını göreceğimiz günler uzak değil.

3

Devrimci
İrade Teslim
Alınamaz

Tüm devrimci tutsakların tek bir bedene dönüştüğü, kimi az, kimi çok, ama hepsi bir bütünün parçası olarak, biriktirdiği, yeşerttiği ne varsa hepsini ortaya sunar... Zindanlar savaşında pek çok deneyim ve bilgi sahibiydik. Onlarca yıllık deneyim 19-22 Aralık günlerini şekillendirdi.

Editör

Toplumun tüm sınıfları arasındaki güç dengesinde ve ilişkilerinde derin değişikliklere yol açan Haziran Halk Ayaklanması politik yapıların üzerinde de derin etkilere yol açtı. Bu etki kaçınılmazdı.

Haziran Halk Ayaklanması, politik hareketlerin politik çizgilerini yaşamın, pratiğin sınavından geçirdi; aynı ya da benzer olanları yağ taneçikleri gibi bir araya getirdi, birbirlerine yaklaştırdı. Farklı olanı ise iyice ayırıp diğerlerinden uzaklaştırdı. Bu süreç devam ediyor.

Önce şu objektif gözlemin altını çizelim: Haziran Halk Ayaklanması süreci dalgaların su üstündeki yabancı nesnelere bir araya getirip kıyıya sürüklemesi gibi, benzer politik yapıları bir araya getirdi.

3

Gazi Mahallesi'nde Gever Protestoları

İki haftadır Pazar günleri, Gever'de 3 kişinin katledilmesinin ardından protesto için sokaklarda.

8 Aralık günü Eski Karakol'da toplanan Gazi halkı, sloganlarla Karakol'a doğru yürüyüşe geçti. Polisin yürüyüşe engel olmak için saldırması üzerine caddede barikatlar kuruldu. Gençler polisin attığı gaz bombası ve plastik mermilere taş ve havai fişekler ile karşılık verdiler ve çatışmaları ara sokaklardaki barikalara taşıldılar.

15 Aralık Pazar günü de "Gever Faşizme Meza Olacak BDP Sultangazi" pankartı açan Küert gençleri, yüzlerce kişi ile yürüyüşe geçti. Kitle karakola yönelince, polisin panzer ve akreplerle saldırıya geçmesi uzun sürmedi.

Kısa sürede Gazi Mahallesi gaz bulutu içinde kalırken, gençler de polise havai fişek ve taşlarla karşılık verdi, çatışmalar mahalle sokaklarına yayıldı.

İstanbul Sokağa, Kavgaya!

Kent Hareketleri, Forumlar Arası Kentsel Dönüşümler Mücadele Çalışma Grubu Ve Kuzey Ormanları Savunması İstanbul Mitingi için Ortak Çağrı Yapıyor; tüm İstanbul halkını 22 Aralık Pazar Günü Kadıköy'e çağırıyor.

22 ARALIK
SAAT 12.00, KADIKÖY

Buluşma: HAYDARPAŞA NUMUNE ve SÖĞÜTLÜÇEŞME

"Kavgamız İnsanca Yaşam Mücadelesidir"

İşten atılan Enerji-Sen üyesi BEDAŞ işçileri 9 Aralık Pazartesi günü BEDAŞ Genel Müdürlüğü önünde çadır kurarak direnişe başlamışlardı. 11 Aralık Çarşamba günü ise Çağlayan'da çalışan 3 işçi daha işten atıldı. Bunun üzerine Çağlayan'daki tüm işçiler iş bırakarak işten atmaları, sürgünleri ve usulsüz açma ve kesme yaptırılmasını protesto ettiler.

8

Halk Ayaklanması ve
Özgür Yerel Yönetimler
C.Dağlı

2

Yeni Dönem
Yeni Görevler
Özgür Güven

4

Devrimci Durum ve
Devrim Durumu
Umut Çakır

5

Zindanda Yataarken Bile
Asla Yalnız Kalmamak
Ali Varol Günel

10

Gezi Günlüğü
Sıla Erciyes

11

Kiev Önlerinde
Taylan İşik

12

BAŞYAZI

C. Dağlı

Halk Ayaklanması
Ve “Özgür Yerel Yönetimler”

Devrimci bir bakış açısına sahip değilsen, olayları, süreçleri bu bakışla değerlendirmiyorsan, devrimci bir halk ayaklanmasını bile olduğundan geri gösterirsin. Buradan bir devrime varamayacağını söylersin. Devrimci komünizm dışında, halk ayaklanması ya geri bir düzeyde değerlendiriliyor, ya da basitleştiriliyor. Her iki yaklaşım da, 31 Mayıs'ta patlak veren halk ayaklanmasının devrimle bağını kuramadığı için, en sıradan sonuçlara varıyor.

Haziran ve genel olarak bugüne dek süren yığınsal devrimci mücadele, kitlelerin devrimci olgunluk derecesini yeterince tanıtlamıştır. Bu, devrimci bir düzeydir. Gezi, yığınların devrimci düzeyini daha ileriye götürmüştür. Bugüne kadar öne çıkarılan, devrimci bir iktidar yoluyla yeni bir toplum yeni bir hayat kurma hedefi, yığınların koşulları bugünden devrimcileştirmeye giriştiği anlamına gelir. Çünkü açıklanan hedefler, devrimci koşullarda gerçekleşir.

Türkiye ve Kürdistan emekçi halkları, devrimi, daha doğrusu birleşik devrimi gerçekleştirme olgunluk düzeyine, ve kararlılığına sahiptir. Yığınların ileri devrimci düzeyine karşın, geri politik taktikler savunulabiliyor.

İyileştirmeci istemler ileri sürmek, reformlardan yana olmak ve öne çıkarmak, yığınların, devrimi gerçekleştirme olgunluğuna ulaşamadıkları düşüncesinden hareket etmek demektir.

Ayaklanmadan sonra, yalnızca devrimci kitleler değil, en geniş kitleler de, bugünkü koşulların değişebileceğini, devrimin başarıya ulaşabileceğini gördü ve ikna oldu.

Uzlaşmacı ve geri küçük burjuva sosyalist çevreler, yığınların tüm dikkatini, düşüncelerini, enerjisini ve çabasını devrim üzerinde yoğunlaştıracaklarına, onları, iyileştirmeler, düzenlemeler, reformlarla oyalıyorlar. Böylece devrimci krizi atlatmak isteyen burjuvaziye yardım etmiş oldular yalnızca.

Burjuva toplum, bütünsel bir sistemdir. Devrim, eski toplumsal sistemden daha yüksek bir toplumsal sisteme geçişi sağlar. Eski sistem, kısmi, sınırlı, yerel önlemlerle aşılır. Olsa olsa, proletaryanın ve yığınların bütünsel devrimci görevlerini yerine getirmesini engeller.

“Özgür yerel yönetim” anlayışı tam da böyle bir amaç taşır. Bazı ana çizgileri üzerinde duralım:

1. Fabrikalar, toprak, ulaşım vb. sermayenin elinde olduğunca, ya da başka bir anlatımla, üretim araçları sermaye niteliğine sahip olduğunca, “özgür yerel yönetim” in yapacakları son derece sınırlıdır, hareket alanı dardır, burjuva sınırları aşamaz. Halka söz verilen istekler, ya da yığınların istekleri yerine getirilemez. Bu koşullarda, kitlelerin isteklerini yerine getirileceğini söylemek, onları aldatmaktır.

Aynı koşullarda, kentlerin yerinde yönetimi ve kendi kendine yeterlilik bir saçmalaktan başka bir şey değildir.

2. Üretim araçları kendi ortak denetiminde olmadıkça, “yurttaşlar meclisi”, “Halk Meclisi” vb. belediye yönetimine ancak, sınırlı önerilerde bulunabilirler.

Aynı yönde hareket eden, örneğin sosyalist belediyelerin, daha doğrusu sosyalist yönetimli belediyelerin, kendi aralarında, dayanışma içinde olması ve ortak birlikler kurması, belirttiğimiz nesnel gerçeği değiştirmez.

3. Kitlelerin gelişmesinde bir kaldıraç rolü oynayan, bütünlüklü ve merkezi, bilinçli olarak örgütlenebilen bir ekonomik yapı olmadıkça, kendine yeterlilik dar bir yaklaşımdan öteye gitmez. Ve başka ülkelerdeki gelişmelerin sürekli gerisinde kalmak demektir. Çünkü başka ülkelerdeki gelişmeler durmuyor.

4. Burjuva egemenliği altında “Katılımcı belediyecilik” de boş bir laftan başka bir şey değildir.

Ancak, üretim araçlarının ortak mülkiyetinde, bireyler, özgürce biraraya gelen insanların oluşturduğu bir toplumda, sadece seçimlere değil, günlük yönetime de özgür katılım sağlar. Ancak bu koşullarda, iş Komün'ün özerkliğiyle sağlar.

Üretim koşullarının başkalarının mülkiyetinde olduğu, işçinin emeğinin, işçiye yabancılaştığı, emekçinin kendi etkinliği üzerinde denetimde bulunmadığı, insanların işbölümüne kölece bağımlı olduğu bir toplumda, bireyler kendi yaşamlarını özgürce düzenleyemezler.

5. “Ekolojik belediyecilik” de, kapitalizmin, doğayı, sadece belli olaylarda değil, tüm yeryüzünde tahrip etmesi, çoraklaştırması karşısında fazla etkili olmaz. Sorun, belli bölgelerin insanların doğayla uyum sağlaması olmayıp, daha bütünsel ve genel olarak doğayla uyumlu bir toplum biçimi kurma sorunudur. Toplumsal ekoloji ancak bu koşullarda uygulanır.

Gerçek anlamda toplumsal ekoloji, doğanın sosyalist denetimi demektir.

Doğanın tahribatını, yıkımını yaratan proletarya değildir; proletaryayı da doğayı da tüketen kapitalizmdir. Dolayısıyla kapitalizm yıkılmadan ne emekçiler kurtulabilir, ne de doğa rahat nefes alır.

6. Belediyelerin, halk örgütlenmelerine dayanması; bu örgütlerin kendi içinde, doğrudan demokrasiyi gerçekleştirmesi, en ileri demokrasinin örneği olmaları, burjuva devletin anti-demokratik, bürokrat, despotik uygulamalarını engelleyemediği gibi, güncel burjuva devlet ezilen sınıfların geneli üzerindeki baskılarını devam ettirir.

Burada yığınların hedefi şaşırtılıyor. Yığınların dikkati burjuva devlet aygıtının devrim yoluyla yıkılmasına çekileceğine, tersine doğrudan demokrasinin sınırlı uygulamalarına -o da toplumun gerisinde gerçekleşen- yöneltiyerek, emekçi sınıf tarihî devrimci görevinden uzaklaştırılıyor.

7. Devrimci işçi komiteleri ve devrimci halk örgütleri, belediye organları değildir. Bunlar, birer mücadele ve ayaklanma araçlarıdır. Amaçları, en geniş toplulukları iktidarın ele geçirilmesi için harekete geçirmek, devrimci iktidarın dayanakları rolünü üstlenerek, toplumu dönüştürmektir.

Küçük burjuva hareketlerin siyasal yolu, yığınların hedefini, bakışını, yönelimini daraltıp, sınırlayıp güdükleştirerek, sömürücü sınıfla uzlaşma yoludur. Bu anlayış, bu düzey devrimci marksizm tarafından aşılmıştır. Yıllarca süren devrimci mücadele tarafından aşılmıştır. En son Haziran ayaklanması tarafından pratik olarak aşılmıştır.

Taksim’de başlayan halk ayaklanması, proletaryanın, yığınların burjuvaziye karşı verdiği mücadelenin genel bir nitelik kazandığını göstermiştir. Yığınlar amacına, ancak genel düzeye çıkmış devrimci kavgaıyla ulaşabilirler.

Biliyorsunuz bu üçüncü sürgünüm. Alıştım artık sürgünlere. Galiba ben her şeyi böyle hızlı yaşıyorum, zindan süreci de böyle oldu. Saat 15.00’te gelip, ‘21.00’de Tekirdağ 2 Nolu F Tipi’ne gidiyorsunuz’ dediler. Tabi bir çok oldu bizim için. Hemen toparlandık, ne bulduysak paketledik. 37 kişi Mardin’den, Batman’dan da 18 arkadaş bindik uçağa... 12.00’de havalandık. İstanbul, kavganın başkenti, yukarıdan ne kadar da güzel... Gerçi geceydi, ama yine de güzeldi... Güzelliğini kimden aldığını söylemeye lüzum yok sanırım.

Buraya girişte belli noktalarda sınırlı yaşadık. Ama çok da önemli değildi. Baharda -kitap meselesi- yaşananlardan sonra tavırlar değişmiş. Buradaki arkadaşlar şöyle dedi. Ciddi

SÜRGÜN NOTLARI...

bir sorun yaşamadık yani.

Sabah saat 09.00 gibi hücrelerimizimizdeydik. Tabii ki hiçbir şeyimiz yok. Ranza, yatak, duvarlar ve biz. İlk başta çok garip geldi. Hani Kürdistan zindanlarında 2,5 yılın ardından böyle küçük bir yerde, hiç bir şey yokken ve hele 3 kişiye... Doğal olarak farklı geldi bize. Bir hafta tv, semaver, kitap, gazetesiz bir ortam düşünün. Ne yalan söyleyeyim bol bol düşünmeye fırsatım oldu. Ne mi düşündüm? Sizleri. Sonra Murat’ı, Sibel’i, Aysun’u... Ve sonra öyle oldu ki, hücre; duvarlar anlamsızlaşmaya başladı. Tüm samimiyetimle söylüyorum, E ve D tiplerinde duvarlar daha çok geliyor üstüne insanın. Oysa ölümsüzlerimiz öyle anlamsız kılımlar ki bu hücreleri, duvarlarını... ‘Kendimizi ölü hissedelim’ diye yapılmış tavan, şimdi sadece ‘diriliş’i andırıyor. Muratımızın yıldönümü geliyor bu arada. Keşke o da aramızda olsaydı. Ama eminim, o çok mutlu şimdi, nasıl mutlu olmasın ki, Haziran Ayaklanmasında halklar onun adını verdiler barikatlarına... Sizlere bir

şey söyleyeyim mi canlar, galiba her zaman onların yoldaşları olmanın saygınlığını ve onurunu taşıyacağız. Bunu yaşadığım için söylüyorum. Nereye gitsem, ‘onlar da geliyor benimle. Bir tanıyanımı çıkarsa, hemen Murat’tan, Sibel’den, Aysun’dan bahsediyorlar. Ve onların adları kadar saygı ve güven duyuyorlar. Ah, bir anlatabilsem bu ne müthiş bir duygudur! Yaratıklarları değerler önünde saygıyla eğiliyorum...

Dedim ya, buraya geldiğimizde, hiçbir şey yoktu. Sonradan iki kitap bulduk dolapların birinde. Biri Enver Gökçe, ne kadar iyi değil mi? :) Bir de ‘‘Direniş Savaşı’’ Saygon zindanları üzerine. Bir hafta boyunca yanımdaki dostlara Enver Gökçe okuyup durdum. Sizlerle de bir şiirini paylaşayım istedim. Eminim çok defa okumuşsunuzdur, bir defa da benimle okuyun.

‘‘Panzerler / üstümüze / kalkar / armut / çiçeğindeyiz / meğer / sokakta / düşenler / var / ve / okulda / gösteride / işkencede / ve / mağarada / kışta / karda / kıyamette / silahlı / silahsız / ve / yalnız’’

İzmir’de
Gezi Tutsakları Serbest

İzmir’de Haziran Ayaklanması sonrasında yapılan operasyonlarda tutuklananlardan Kaldıraç dergisi, DHF ve Partizan okurlarının ikinci duruşmaları, 3 Aralık sabahı Bayraklı Adliyesinde başladı. Üç ayrı duruşma şeklinde görülen davalar sonucunda 14 Gezi tutsağı serbest bırakıldı.

İzmir’de Akgün İrgat, Hakan Polat, Cem Barış Çakkal, Ali Hüseyin Ahirci, Sait Özdemir ve Çağlar Korkut, Elif Kaya, İbrahim Kaya, İzzet Uysal, Kubilay İyit, Erhan İnal, Ozan Adıyaman, Vedat Yeler, Orhan Öztürker tahliye edildi...
Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük!

Mücadele Birliği-İZMİR

İzmir’de “Gezi Tutsakları”
Konuşuyor

7 Aralık Cumartesi günü Gezi tutsak aileleri yine YKM önündeydi. Sloganlarla birlikte Kemeraltı girişine kadar yürüyen tutsak yakınları, bir basın açıklaması yaptılar.

Basın açıklamasında tutsakları sahiplenmeye devam edeceklerini söyleyen ve zindanlardaki baskı ve tecride değinen aileler, ‘‘Gezi Direnişinin Yargılanamayacağı’’ belirttiler.

Geçtiğimiz hafta görülen duruşmalarda tahliye edilen tutsakların da katıldığı eylemde tutsaklar söz alıp konuşma

yaptılar. Önce Akgün İrgat, ardından Elif Kaya, Ozan Adıyaman, Kubilay İyit tutsaklara sahip çıkılmasının onları mutlu ettiğini ve zindanlardaki tutsaklardan selam getirdiklerini söylediler. ‘‘Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam’’ dediler.

Mücadele Birliği - İZMİR

Fadime
Ana
Uğurlandı!

Normal günlerde çocuklar babalarını görmemiş, savaş zamanlarında da babalar çocuklarını...

Bu topraklarda analar onlarca yıldır ağlıyor, Haziran Ayaklanması'nda da bu analara yenileri eklendi. Mehmet Ayvalıtış'ın annesi Fadime Ayvalıtış, oğlunun yokluğuna çok fazla dayanamadı. Aylardır oğlunun kavgasını devam ettiren, her yerde oğlunun adını yaşatmaya çalışan anne Ayvalıtış'ın kalbi bu mücadeleye daha fazla devam

edemedi, 12 Aralık'ta kalp krizi geçirerek ertesi gün hayatını kaybetti.

Ardık herkesin annesi olmuş Fadime ananın cenazesi için erken saatlerde yüzlerce kişi 1 Mayıs Mahallesi'nde Cemevi'nde toplanmaya başladı. Cenazeye İkrar, Mustafa Sarısülük ve Sayfi Sarısülük de katıldı. Cemevi önünde artan kalabalık, başbakanın ‘‘analar ağlamasın’’ sözüne karşılık ‘‘Önce biz anaları öldürsünler ki evlatlarımızın öldüğünü görüp ağlamayalım’’ diyen Fadime ana için Cemevinde biraraya geldi. Bahçeye sığmayan binler sloganlarla caddede bekledi.

Saatler 14.00'e gelirken, törenin ardından kitle cenazeyi omuzlarına aldı ve 1 Mayıs Mahallesi'nde Ümraniye'ye çıkan caddeyi trafiğe kapatarak sloganlar

‘‘analar ağlamasın’’ sözüne karşılık ‘‘Önce biz anaları öldürsünler ki evlatlarımızın öldüğünü görüp ağlamayalım’’

atmaya başladılar. ‘‘Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak’’, ‘‘Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız’’, ‘‘Her Yer Taksim Her Yer Direniş’’, ‘‘Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam’’ sloganlarını haykıran binlerce kişi, cenaze aracının arkasında ‘‘Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak’’, ‘‘Fadime Ayvalıtış Ölüm-süzdür’’ pankartları açarak önce oğul Ayvalıtış'ın katıldığı yere yürüdü. Burada yapılan saygı duruşunun ardından kitle cenaze evine yürüyüşe geçti.

Tabutu karanfıllerle süslenen Fadime Ana kadınların omuzunda taşındı ve uzun bir süre de evinin önünde sloganlarla bekledi. Saatler 15.00'i geçerken Fadime ananın cenazesi Çekmeköy Mezarlığına uğurlandı hep birlikte. Mezarlığa gelindiğinde yine öfkeli sloganlar yükseldi. Fadime ana göz yaşları ile son yolculuğuna uğurlandı, oğlunun yanında defnedildi.

KARŞI DEVRİMİN MERKEZ ÜSSÜ ÇÖKÜYOR

Türkiye'nin Suriye politikası tel tel dökülüyor. Onca savaş çıgırtkanlığı, onca mezhep kışkırtması, onca insanlık düşmanı çeteye yardım ve yataklık... bizzat o çetelerin oluşmasını sağlamak, o çetelere "komutan" göndermek... hemen her tür silah sevkiyatı, ve hatta kimyasal silah temini...

Tek sözle Türkiye bölge gericiliğinin ana üssü haline getirilmek, hem içeride hem bölgede yükselen devrimlere azgınca saldırının merkezi yapılmak isteniyordu. Bu dinci faşist iktidarın bütün dış politikası bu minvaldedi.

Gazetelerde çarşaf çarşaf yayımlandı vahşi çetelerin röportajları. Türkiye'deki kampları bir bir sayıp döktüler. Hangi yollardan Suriye'ye girip çıktıklarını anlattılar. Ambulanlarla sadece yaralı değil aynı zamanda silah taşıdığını defalarca söylediler. Yetmedi, Adana sarın gazı davasında olduğu gibi, kimyasal silah yapımında kullanılan malzemelerin de Türki-

ye'den götürüldüğü ortaya çıktı. Sını-
rın hemen bu tarafında dinci faşist çeteler, bizzat devlet/hükümet eliyle örgütlenip Suriye halklarının üzerine salınıyordu.

Tüm bunlar hükümet yetkilileri tarafından hep yalanlandı. İnsanlık suçları yüzlerine vurulduğunda "bunlar iftiradır, siz müfterisiniz, hani belge" diye bir de üste çıkıyorlardı. Sonunda en açık belgeler çıktı ortaya.

Gazeteci Tolga Tanış, BM raporlarında yer alan rakamlardan yola çıkarak Haziran-Ekim arasında Suriye'ye 47 ton silah ve mühimmat gönderildiğini ortaya çıkardı. Tabloda da görüldüğü gibi, TÜİK (Türkiye İstatistik Kurumu) verilerinde ay ay sıralanmıştı bu bilgiler. Konya'dan yola çıkan tırda yakalanan roket ve havan mermileri işte bu türden sevkiyatın bir parçasıydı sadece. Zaten

aracın şoförü de ifadesinde bunu itiraf etmişti. Defalarca faş edilen bu "sır" şimdi devletin resmi istatistikleriyle inkar edilemez şekilde açığa çıkmış oldu.

Suriye'de akan kanın asıl sorumlularından olan, boğazına kadar bu kana batmış olan devlet ve iktidar bir kere daha suçüstü yakalanmıştır. Halklar nezdinde suç yaftası boyunlarına asıldı çoktan. Şimdi artık dinci faşist çetelerin ağababası bu suç şebekesine, bu insanlık düşmanı köhne devlet ve iktidara, "suçu ayağa kalk" deme zamanı. Halkların devrimci mahkemesinde tüm bu şebekenin yargılandığını göreceğimiz günler uzak değil.

TÜİK KAYITLARINDA TÜRKİYE'DEN SURİYE'YE SİLAH İHRACATI

Ay	Malin Cinsi	İhracat bedeli (dolar)	İhracat bedeli (TL)
Haziran	Silah ve mühimmat (Kod 93)	91.811	177.656
Temmuz	Silah ve mühimmat (Kod 93)	83.462	161.393
Ağustos	Silah ve mühimmat (Kod 93)	271.018	537.706
Eylül	Silah ve mühimmat (Kod 93)	619.035	1.246.945
Ekim	Silah ve mühimmat (Kod 93)	512.843	1.026.291
TOPLAM		1.578.169	3.149.991

Gazi MOBESSE İstemiyor

Gazi Mahallesi'nde Eski Karakol bölgesinde Gezi ayaklanması sırasında gençler tarafından sökülün MOBESSE, polis tarafından yeniden takılmak istendi. MOBESSE kameraları takan polis ile gençler arasında çatışma çıktı. Polis yoğun bir şekilde gaz bombasıyla kitleye saldırdı, gençler ara sokaklara barikatlar kurdu.

Gazi Mahallesi'nde 5 Aralık günü öğlen 13.00'ten beri devam eden çatışmada biri ayağından biri başından olmak üzere iki kişi yaralandı. Eylem 2boyunca kitle "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Gazi Faşizme Mezar Olacak" sloganları atıldı.

Mahalle sakinlerinden biri "Mahalleyi BBG evine dönüştürmeye çalışan devletin MOBESSE'leri hırsızları, uyuş-

turucu satıcılarını göstermezken, devrimciler demokratlar sokaka çıktıkların da hepsi bir cümle çalışır vaziyette oluyor! Amaç belli. Gazi halkı bunu istemiyor amaçlarına ulaşamayacaklar." dedi.

Faşizme İnat Kardeşimsin Hrant

Agos Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Hrant Dink'in öldürülmesine ilişkin açılan davanın görülmesine, İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi'nde devam ediliyor.

2 Aralık günü Çağlayan'daki İstanbul adliyesi önünde duruşma öncesi Hrant'ın Arkadaşları tarafından basın açıklaması yapıldı.

Eylemde "Faşizme İnat, Kardeşimizsin Hrant", "Müşamereyi Bırakın, Asıl Sorumluları Yargılayın" ve "Adaletin Bugün De İçi Gececek Mi? – Hukuk Kolektifi" yazılı pankartlar açılırken cinayeti ve yargılamayı protesto eden "Katilleri Korumayan Cinayete Ortaktır", "Hepimiz Hrant'ı Hepimiz Ermeniyiz", "Faşistler Vuruyor AKP Koruyor" yazılı dövizler taşıdılar.

Gazeteci Bülent Aydın konuşma yaparak Hrant Dink için gerçeğin ve adaletin takipçileri olacaklarını "Müşamereyi bırakın asıl sorumluları yargılayın demek için" geldiklerini belirtti.

Basın açıklamasını ise Serriyan Midyat okudu. Midyat açıklamasını "Biz bitti demeden bu dava bitmez" diyerek bitir-

di. Eylemde "Kürt, Türk, Ermeni, Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Öldür Diyenler Yargılsın", "Katilleri Korumayan Cinayete Ortaktır", "Faşizme İnat Kardeşimsin Hrant" sloganları atıldı.

Gever Katliamı Kadıköy'de Protesto Edildi

Yoğurtçu ve Abbasağa Forumları'nın çağrısı ile Kadıköy'de yüzlerce kişi bir araya gelerek Yüksekova'da yaşanan katliamı protesto etti.

Forumlar 14 Aralık akşamı için herkese Kadıköy Boğa Heykeli'nde toplanma çağrısı yapmıştı. Çağrı üzerine yüzlerce kişi Gever katliamını protesto etmek için Altıyol'da pankartlarıyla yerini aldı. Eylemde, birkaç saat önce toprağa verilen Fadime Ayvalıtış da anıldı.

Altıyol Boğa Heykeli'nde toplanan kitle önce Gezi Ayaklanması ve Gever'de ölümsüzleşenleri temsil eden heykel etrafına ayakta bırakıldıktan sonra, sloganlarla Bahariye üzerinden adını Mehmet Ayvalıtış Meydanı olarak değiştirdikleri Eski Havuz'a yürüdü.

"Dün Her Yer Lice Her Yer Taksim, Bugün Her Yer Gever Her Yer Direniş" pankartının açıldığı yürüyüşte "Kürdistan'da Kurşunlar Havaya Sıkılır Ama İnsana İsbet Eder" pankartı da asıldı.

Meydan'a ulaşıldığında Mehmet Ayvalıtış için mumlar yakıldı, Fadime Ayvalıtış için "Rahat Uyu Ana Evlatların Nöbette" pankartı asıldı. Gever'deki katliamı anlatan performans gösterisi ve saygı duruşunun ardından, Fadime Ayvalıtış için de bir sin-evizyon gösterimi yapıldı.

Yüzlerce kişi tekrar sloganlarla Altıyol'a yürüyerek eylemi sonlandırdı.

EDİTÖR

Güç Biriktirme Zamanı

Biri hariç: Leninist Parti. Mayıs-Haziran süreci, programatik yapısı, politik çizgisi ve güncel politikaları gereği yaptığı önerilerle, ortaya koyduğu yaklaşımlarla Leninist Partiyi ayırdı ve ayrı bir yere yerleştirdi. Başka bir ifadeyle, o büyük günlerin güçlü çalkantıları aynaları aynı yere, aynı olamı ayrı yere koydu.

Devrime pratik politika açısından yaklaşan Leninist Parti ayaklanan ve hükümetin istifasını önüne koyan işçilerin, emekçilerin, gençliğin önüne politik iktidarın bir devrimle ele geçirilmesi, geçici devrim hükümeti meselesinin ele alınması hedeflerini koydu.

O büyük günlerin güçlü çalkantılarının bir bulamaç gibi bir araya getirdiği oportünist, sosyal reformist parti, hareket ne varsa hepsi "gerçekçilik", "ayağı yere basma" adına bu düşünce ve önerileri "uçuk", "ayakları havada" sözleriyle karşıladılar.

Leninist Partinin düşünce ve önerileri ortalama sol ile değil ama ayaklanan ve asgari isteği hükümetin istifası olan ayaklanmacıların ruh hali, istekleri ve özlemleriyle uyum içindeydi. Bu gerçeğin Leninist Partiyeye politik yönden büyük bir güç kattığından kuşku yok.

Çünkü bir partinin devrimci olup olmadığının kısıtı, o partinin politik çizgisinin, düşüncelerinin, sloganlarının, öne sürdüğü taleplerin ayaklanan ya da ayaklanmacı ruh hali taşıyan kitlelerin nabzıyla uyumlu olup olmadığıdır; kitlelerin politik yönden en geri kesimlerinin değil.

Ancak devrimci sürecin Leninist Partiyi, onun politik çizgisinin devrimci niteliğini, sloganlarını göze batacak kadar öne çıkarması bir şeydir, bu durumun maddi bir güce dönüştürülmesi başka bir şeydir. Şimdiki temel görev, sürecin Leninist Partiyeye kattığı değerlerin maddi bir güce dönüştürülmesidir.

Politika, hele de devrimci politika bir güç biriktirme sanatıdır. Maddi bir güce, kitle gücüne dayanmayan devrimci bir parti ne programını ne de politikalarını yaşama geçirme, toplumu ve dünyayı o programa, o politikalara dayanarak değiştirme gücünü kendinde bulabilir.

Buradan çıkarılacak ilk pratik sonuç, Haziran Halk Ayaklanması'nın Leninist Partiyeye kattığı değerleri, politik gücü maddi bir güce dönüştürmek üzere ileri atılmaktır. Burada belirleyici gücün Leninist Partinin genç, kadın-erkek işçi ve öğrenci militanlarının, sempatican ve taraftarlarının olacağını belirtelim. Çünkü büyük bir özveri, cesaret ve ileri atılım ruhuyla yürütülebilecek böylesi bir devrimci çalışmanın başını gençlik çekebilir; çekmelidir.

Her büyük toplumsal ayaklanma, toplum üzerinde olduğu gibi politik hareketlerin yapıları üzerinde de dağıtıcı bir etki bırakır. Bu, işin doğası gereğidir. Toplum alt üst olurken politik hareketlerin, partilerin yapılarının hiç bir şey olmamış gibi olduğu gibi durması beklenemez.

Mesele, ayaklanmanın bu etkisini kısa zamanda giderecek bir çaba içinde olmaktır. Leninist gençlik, kadını erkeği ile; işçisiyle, öğrencisiyle bu gerçeğin bilincinde olarak hareket etmek ve yüzünü güç toplamaya, güç biriktirmeye çevirerek yoluna devam etmek durumundadır.

Oportünist hareketler ve sosyal reformist partiler yaklaşan yerel seçimlerde, belediye başkanlığı, il meclis üyeliği hesapları peşine düşerek Haziran Halk Ayaklanması'nın yarattığı devrimci değişimi yasal bir "zafer" in basamağı olarak kullanma çabasıydılar. Çünkü küçük burjuvazinin de içinde yer aldığı orta sınıflar için "yasal zafer" her şeydir geriye hiç bir şeydir.

Yoksul sınıfların acılarını ise sadece devrimci zaferler dindirebilir. Tam da bu nedenle Leninist Parti, yaklaşan seçim ortamından devrimin, devrimci bir zaferin, propagandası için; yeni bir ayaklanmaya öncülük edecek gücü biriktirmek için yararlanacak.

Bunun yolu, işçi ve öğrenci gençliğin belirleyici olacağı yeni bir atılım ruhunu kuşanmaktan geçiyor. Sosyal reformist partiler, rüşvet, rant ve başka her türlü arpalığın merkezi durumundaki belediye başkanlıkları, il meclis üyeliği için kendilerini parolarken Leninistler, bütün enerji ve çabalarını ilk sonuçlarını 8 Mart ve 1 Mayıs'ta göreceğimiz yeni bir devrimci atılım için kullanacaklar.

Şimdi tüm dikkatleri güç biriktirmeye çevirmiş halde devrimci atılım zamanı.

Gezi Parkı'nda Doktorlara Saldırı

Hükümet, Gezi eylemlerinde yaralıları için "acil müdahale revirleri" kuran doktorlara karşı yasa çıkarıyor. Cezalandırma baskısıyla doktorlara geri adım attırarak, ayaklanma güçlerini sindirmek istiyor. 8 Aralık günü İstanbul Tıp Odası üyesi doktorlar çıkartılmak istenen yasayı protesto etmek istediler.

Merdivenlerde toplanan hekimlere çevik kuvvet polisleri kalınları ile saldırarak Taksim Meydanı'na doğru sürükledi. Doktorlar, "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları attılar.

Saldırı sırasında görüntü almaya çalışan ETHA muhabiri Emrah İlingi tartaklanarak gözaltına alındı.

Hekimler, polis saldırısının ardından "Tıp Etiği ve Hekim Sorumluluğu" panelini düzenleyecekleri Taksim Hill Otel önüne geçti.

Ođunlu Nöbete Başladılar

Çanakkale Yenice köyde TEİAŞ tarafından projelendirilen yüksek gerilim hattının meyve bahçelerinden geçecek olması köylüleri isyan ettirdi.

Yenice köyde enerji iletim hattının ilk projede yer alan kıraç alandaki güzergahtan geçmesini isteyen köylüler, köy girişinde ellerinde odunlarla nöbete başladılar. Köylüler ayrıca köye araç girmemesi için yolu traktörle kapattı. Köy muhtarı Ali Balta, "Yüksek gerilim hattı daha önce Çamlık mevkiinden geçiyordu. Madenci bir firma orasını işgal ettiği için güzergah değiştirilerek meyve bahçelerinden geçirildi. Bizler tarlalarımız kasıtlı olduğu için buna karşıyız. Ne gerekiyorsa yapacağız ve köye sokmayacağız. İlerleyen yıllarda ikinci ve üçüncü hat da geçecek. Hizmete karşı değiliz, kıraç araziden geçsin. Enerji iletim hattının geçeceği alanı değiştirerek maliyeti ucuzlatmak adına köylüyü ölüme itiyorlar" dedi. Recep Danacı ise kıraç arazideki 100 dönümlük tarlasını hibe ettiğini ifade ederek, "Köy içirisinden geçen bir dönüm yerimize dokunmuyoruz" dedi.

YENİ DÖNEM YENİ GÖREVLER

ÖZGÜR GÜVEN

Yok olduğunu düşünmekle, yok saymakla hiçbir şey yok olmuyor. Bugün devam eden ekonomik, politik ve toplumsal kriz, yeni evrenin yol açtığı konjonktürel, Türkiye tekeli kapitalizminin gelişiminin keşiştiği noktada kaçınılmaz olarak ortaya çıktı. Tekelci burjuvazi, artık eski alışıldık yöntemlerle egemenliğini sürdüremez, sürdürüyor. Yaşanan halk ayaklanması, bu topraklarda varolan durumu temellerinden sarsmış, değiştirmiştir. Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimi, Haziran ayaklanmasıyla yeni bir aşamaya sızdı. Bu yeni aşama proletaryanın ve devrimci sınıf partisinin önüne yeni görevler koydu. Daha önceki çalışma biçimleri bu yeni dönemin ihtiyaçlarına cevap vermiyor. Örgütlenmede olsun mücadelede olsun yeni döneme daha uygun ve daha elverişli yollar, yöntemler bulmak gerekiyor. Leninist Parti, bu yeni duruma uygun araçlar yaratamazsa, yeni dönemin görevlerini de yerine getiremez.

Tekelci burjuvazi ve faşist devlet açısından hiçbir şey devrim ve iktidar hedefini başa alan, devrimci sloganlarla devrimci araçlar uğruna mücadeleyi sürdüren, dahası her geçen gün yeni yeni güçlerle etki alanını genişleten bir komünist partisi kadar tehlikeli ve nefret edilesi değildir. Bu nedenle, genel olarak devrimciler ve özel olarak da Leninistler'e yönelik baskılar, kovuşturmalar, tutuklamalar hiç eksik olmuyor. Ancak şimdiye kadar dünyanın hiçbir yerinde bu yöntemler sonuç vermedi. Bizde de burjuva sınıfın hiçbir baskısı, terörü devrimi durduramadı. Özellikle Haziran ayaklanmasında ortaya çıkan kitlesel kahramanlık ve milyonlarca insanın katılımıyla yaşama geçen devrimci kitle mücadelesi devrime yürüten proletarya ve emekçi yığınların büyük bir atılımı olarak tarihe geçti. Sermaye ve hükümeti bunu unutturabilmek, halkların hafızasından silmek için ne kadar çaba gösterse de bu deneyimi ve kazanımları halklarımızın elinden alamaz. Haziran ayaklanması Türkiye'deki bütün ezilen ve sömürülen sınıflara, yok sayılan ezilen ulus ve ulusal topluluklara devrimci kitle mücadelesi yapabileceğine kazandırdı, kitlelerin özgüvenini artırdı. Egemen sınıfın ne dinci gericiye öne çıkarma çabaları ne eli palalı sopalı faşist sürülerini sokağa salması, ne baskı ve terörü, ne de nefreti ve küçümsemesi onların istediği sonucu vermedi. Eylül'de oldu gibi bundan sonra da emekçi yığınların, halkların tepkisi, öfkesi hiç beklenmedik biçimlerde ve hiç beklenmedik zamanlarda açığa çıkacak, ayaklanmalar, devrim zafere ulaşmaya kadar tekrar tekrar sokakları ele geçirip sermayeye sonunun geldiğini haykıracaaktır.

Leninist Partinin büyük değer biçtiği bu halk ayaklanması yeni bir durum yarattı. Yeni bir durum yeni görevler demektir. Bu görevlerinin üstesinden gelebilmeleri için Leninistler'in yapması gerekenler var. Bunların başında, güçlerin yeniden organize edilmesi var: Tek bir yumruk halinde birleşmek, kararlı ve hedef bilincini adımlar atmak var. Ancak Leninistler'e kılavuzluk eden mekanizmanın acil olarak çok hızlı, canlı ve pratik işlerliği sağlanamazsa ne yeniden organizasyonu ne de diğer görevler yerine getirilebilir. Çünkü faaliyetin düzeyinin yükseltilmesi de verimin artırılması da sağlıklı bir yol göstericilik olmadan başarısızdır. Kılavuzlar bu konuda örnekler yaratmayı da bilmelidir.

Leninistler'in bu dönemde sürdürecekleri faaliyet, temel olarak iki şeyi başarmalı. Biri yeni evre ve tam ilhak politikalarının açığa çıkarıp olgunlaştığı tüm çelişkileri, devrimci bir sınıf olan proletaryanın sınıfsal çıkarlarına uygun değerlendirmek olmalı. Diğeri ise proletaryayı, ezilen ulus ve ulusal toplulukları, tüm ezilen, sömürülen sınıf ve katmanları yeni ayaklanmalara olduğu kadar, açık devrimci mücadeleye de hazırlamak olmalıdır.

Leninistler'in daha önce ortaya koyduğu üç temel talep ve bu taleplerin somutlandığı sloganlar Haziran ayaklanması sürecinde bizzat hayatın kendisi tarafından doğrulandı. Şimdi bu hedeflerin ulaşılabilirliği, bu taleplerin gerçekleşmesi çok daha yakın. Leninistler, devrimi amaçlar ve yöntemlerden ödün vermeksizin, proletaryanın devrimci sınıf partisinin güçlenmesi, her kesimde ve her yerde etkisinin yayılması için şimdi dünden daha avantajlı. Bu faaliyeti başarıyla sürdürmek, proletaryanın tarihsel görevini yerine getirmesinde proletaryaya yardım etmek anlamına gelecektir. Ki bu, her komünist partinin temel görevidir. Leninistler bu bilinçle yeni alanlara açılmalı, emekçi yığınlarla buluşup bütünleşmenin yeni yol ve yöntemlerini yaratmalı, proletaryanın devrimci sınıf partisini yeni başarılarla tanıştırmalıdır.

Van Üşüyor

Taksim Meydanı'nda Vanlı depremedelere destek olmak için çiplak eylem yapıldı.

Van'da dondurucu soğukla başbaşa kalan depremedelere için dört bir yanda yardım kampanyaları örgütlenirken, bir taraftan da soğuğa dikkat çekmek için kar soğukunda Van için soyunarak eylemler yapılıyor. Bir eylem de 15 Aralık'ta Tak-

sim Meydanı'nda yapıldı

"Van Ölüyor" sloganı atarak kıyafetlerini çıkaran Behlül Ocak'ın bedeninde de kırmızı harflerle "Van'da Çocuklar Ölüyor", "Van Üşüyor" yazıyordu.

Yaklaşık on dakika Taksim Meydanı'nda eylem yapan Ocak, polis tarafından darp edilerek gözaltına alındı. Birkaç saat gözaltında bekletilen Ocak, daha sonra serbest bırakıldı.

Kasım'da 128 İş Cinayeti

İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi Kasım 2013 iş cinayetleri raporunu açıkladı.

Rapora göre 23'ü düşme nedeniyle olmak üzere 31 inşaat işçisi, 18 tarım emekçisi, 13 şöför, 13 tekstil-deri işçisi, 12 ticaret-büro işçisi 10 maden işçisi iş cinayetleri sonucunda yaşamını yitirdi.

* Trafik kazaları adı verilen iş cinayetleri nedeniyle 49 işçi, ezilme/göçük nedeniyle 35 işçi ve düşme nedeniyle 26 işçi can verdi...

* Resmi olarak hiçbir mesleki kanser tanısı olmayan ülkemizde deri işçisi Yılmaz Pehlivan İstanbul Zeytinburnu'ndaki tabakhanelerde çalışırken yakalandığı akciğer kanseri sonucu can verdi...

* Tekstil sektöründe iki toplu işçi katliamı yaşandı. 5 Kasım'da Şanlıurfa'nın Bozova İlçesi'nde tekstil işçilerini taşıyan minibüsün devrilmesi sonucu 7 işçi can verdi... 7 Kasım'da Gaziantep'te trikotaj ve konfeksiyon üretimi yapılan 3 katlı Hacı Büyükbeşe İş Merkezi'nde çıkan yangında ise 5 işçi can verdi. Elektrik Mühendisleri Odası'nın ön raporuna göre binada yangın merdiveni, söndürücülere ve a-

cil durum çıkışı yoktu, bina üretim yapılımasına uygun değildi...

* 8 yıldır ataması yapılmayan 33 yaşındaki öğretmen Alim Koç, Aydın'da intihar etti. Alim, kapitalist sistemin eğitim/istihdam politikaları sonucu ataması yapılmayıp aramızdan ayrılan 37 öğretmenlerden biri.

* Direnişçi FENİŞ işçisi Nizametin Önelge, yaşamını sürdürebilmek için günlük yevmiye olarak çalıştığı inşaatın 5.katından düşerek can verdi... Nizam'ın ölümü üzerine FENİŞ direnişçisi arkadaşları İstanbul ve Kocaeli'nde birçok protesto eylemi düzenledi...

* 10 kadın işçi can verdi... 13 Kasım'da 42 yaşındaki ev işçisi Rukiye Şimşek İstanbul Bostancı'da 4.katta cam silerken düşerek can verdi...

* 4'ü Suriyeli ve 1'i Çinli olmak üzere 5 göçmen işçi can verdi... Hacı Mehmet Dolihammor, Bilal, Üveysi Derihamar, Vaisa Dail Hamioşa ve Qighu Li...

* 13 yaşındaki Orhan Süreer Diyarbakır'ın Bismil İlçesi'nde çalıştığı

inşaatın 7. katından düşerek, 16 yaşındaki Hasan Bakdur Şanlıurfa'nın Akçakale İlçesi'nde pamuk tarlasından eve dönerken jandarma akrebinin ezmesi sonucu, 14 yaşındaki Muharrem Dursun ve 17 yaşındaki Salih Eroğlu Gaziantep'te konfeksiyon atölyesinde çıkan yangında ve 17 yaşındaki Gökhan Örüç Konya Selçuklu da inşaatın 11. katında balkona mermer döşerken düşerek can verdiler...

* 13 ölüm İstanbul'da; 12 ölüm Şanlıurfa'da; 6'şar ölüm Gaziantep ve Kocaeli'nde; 5'er ölüm Adana, Bursa, Konya ve Muğla'da; 4'er ölüm Ankara, Eskişehir, Kayseri, Ordu ve Zonguldak'ta; 3'er ölüm Antalya, İzmir, Manisa ve Nevşehir'de; 2'şer ölüm Aksaray, Ardahan, Bartın, Bitlis, Bolu, Kahramanmaraş, Kütahya, Samsun, Tokat ve Yozgat'ta; 1'er ölüm ise Aydın, Bingöl, Burdur, Çorum, Denizli, Diyarbakır, Düzce, Karabük, Karaman, Kastamonu, Kırklareli, Malatya, Mersin, Niğde, Sakarya, Şırnak, Tekirdağ, Trabzon ve Belgrad'da yaşandı...

Antep'te Bölge Mitingi

Antep'te 7 Aralık Cumartesi günü KESK, TMMOB, DİSK, TTB tarafından Suriye'ye yönelik emperyalist müdahaleye karşı bir miting düzenlendi.

Bölge mitingine Osmaniye, Adana, Maraş, Adıyaman, Urfa, Malatya, Elazığ, Diyarbakır, Mardin, Batman, Adıyaman Şırnak ve Hatay illerinden emekçilerde katıldı. Mitinge, BDP, HDP, ÖDP, ESP, Mücadele Birliği, E-MEP, İHD, Sosyalist Yeniden Kuruluş Partisi (SYKP) ve Zeugmadi LGBT oluşumu temsilcilerinin yanı sıra KESK Genel Başkanı Lami Özgen, DİSK Genel Başkanı Kani Beko, TTB Merkez Konsey üyesi Dr. Osman Öztürk katıldı.

Saat 12.30'da Kırkayak Parkı'nda toplanan kitle sağanak yağmur altında yeni çarşı yolu üzerinden Demokrasi Meydanı'na doğru "AKP Elini Suriye'den Çek", "Savaşın Hayır Barış Hemen Şimdi", "Susma Haykır Barış Hemen Şimdi", "Rojava Halkı Yalnız Değildir", "Katil ABD Ortadoğu'dan Defol" sloganları ile yürüyüşe geçti.

Demokrasi Meydanı'na gelindiğinde ilk olarak sözü KESK Antep Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Ömer Faruk Koç alarak, Ortadoğu halklarının kendi geleceğine kendilerinin karar vermesi gerektiğini belirterek, sözü DİSK Genel Başkanı Kani Beko'ya bıraktı. Kani Beko 1 Mayıs 1977 katliamı başta olmak üzere, Roboski ve bu topraklarda yaşanan pek çok katliamın faillerinin bulunup yargılamaya kadar mücadele edeceklerini belirtti. Ayrıca dışta savaş politikası yürüten AKP'nin içeride de bir savaş yürüttüğünü söyleyerek mil-

yonlarca işçiyi etkileyen kıdem tazminatı hakkının gaspına değindi. Kıdem tazminatı hakkının gaspına karşı mücadele edeceklerini belirtti.

Ardından KESK Genel Başkanı Lami Özgen ortak basın metnini okudu. Açıklamaya "Bugün, emperyalistlere ve işbirlikçilerine köle olmayacağımızı haykurmaya geldik! Bugün çete üsleriyle, savaş uçaklarıyla, ölüm füzeleriyle gelenlere bir kez daha 'Geçit Yok' demeye geldik! Bugün Gezi Direnişi'nde yitirdiklerimizin mücadele bayraklarını elimize alarak geldik! Bugün Gaziantep'te 'Emperyalizmin Taşeronluğuna Hayır. İfte ve Dışta Savaşa Hayır' demeye geldik! Bu sesi önümüzdeki günlerde de yükseltmeye devam edeceğiz" sözleri ile başlayan Lami Özgen, AKP Hükümetinin emperyalist güçlerle yaptığı iş birliğiyle yurt içi ve yurt dışında savaş çığırıklığı yaptığını, Su-

riye sınırlarını çetelere teslim ederek sınırdan Kürt, Alevi ve diğer gayrimüslim halkın geçişini engellediğini dile getirdi. Özgen son olarak "Yüksekova'da yaşanan olaylar sonrası 2 insanımızın hayatını kaybetmesi kabul edilemez" diye konuştu.

Ve en son olarak Türk Tabipler Birliği Merkez Konseyi Üyesi Osman Öztürk ise Yüksekova'da yaşanan olayların ardından özel hareketçi polislerin hastaneye baskın yaptığını ileri sürerek "Bu yaşanan olay savaşta bile olmaz. Savaşta bile bir hastaneye saldırılmaz. Savaşın bile bir hukuku vardır. Zulmün bile bir hukuku vardır. O saldırıyı yapanlar bir an önce bulunarak cezalandırılmalıdır" diye konuştu.

Konuşmaların ardından miting sona erdi.

Mücadele Birliği / Antep

Antep LGBT'den İHD'de Basın Toplantısı

Antep'te 5 Aralık günü saat 17.30'da LGBT bireyleri bir basın toplantısı düzenledi. 1 buçuk yıl önce Diyarbakır'da eşcinsel olduğu için babası ve amcaları tarafından öldürülen Roşin Çiçek'in davasının görüleceği 5 Aralık

günü Türkiye'nin birçok yerinde basın açıklamaları gerçekleştirildi.

Antep'te de bir araya gelen LGBT bireyleri İHD'de bir basın toplantısı düzenleyerek Roşin Çiçek davası sürerken nefret cinayetlerinin devam ettiğini ve nefret cinayetleri ile ilgili net bir yasanın olmamasından kaynaklı bu tür cinayetlerin son bulmayacağını dile getirdiler. Ve bu durumdan cesaret alanların sokaklarda lezbien, gey, biseksüel, trans bireyleri öldürmeye devam edeceklerini dile getirdiler. Ve Roşin Çiçek davasının görüldüğü bugünden de yeni savcı ve mahkeme heyetinin aldığı tutumdan davanın daha da uzatılmak istendiği aktarıldı.

En son olarak 10 Aralık İnsan Hakları Günü'nün yaklaştığı bugünlerde hak ihlallerinin artmasının bütün insanlık için utanç verici bir olduğu ve bu duruma karşı anayasaya "Cinsel Yönelim ve Cinsiyet Kimliği" ibarelerinin eklenmesini ve LGBT ilere yönelik nefret suçlarının kapsayacak yasalar istediklerini belirterek açıklamaları sona erdirildi.

Mücadele Birliği/Antep

Van'da Açlık Grevinin 100. Gününde

Van'da 23 Ekim ile 9 Kasım tarihlerinde meydana gelen depremlerden sonra depremzedelerin barınmaları için 34 kent konteyner kurulmuştu. Konteyner kentler kademeli olarak kaldırıldı. Fakat bazı konteyner kentlerde kiracı olan 500 aile için sabit kalacak ev verilmediğinden dolayı aileler başlattıkları açlık grevinin 100. günündeler.

İpekyolu Caddesi'nde bulunan Anadolu konteyner kentte zor koşullar altındaki yaşam mücadelesi veren 110 aileden 30'u, 28 Ağustos'ta açlık grevine başladı. 100 gündür açlık grevinde bulunan depremzedeler, kendilerine kalıcı konut verilene kadar eylemi sürdürceklerini söyledi.

Havaların soğumasıyla birlikte Anadolu konteyner kentte kalan depremzedeler zor günler geçiriyor. Elektrikleri kesik olan depremzedeler, tek ısınma kaynakları olan katalitik soba ile ısınıyor. Çamaşırlarını dışarıda yıkayıp, yemeklerini ise taş ocaklar üzerinde yapan depremzedeler, çok zor şartlarda yaşadıklarını belirterek yardım eli bekliyor.

Grev sözcüsü Ali Ahi; *"Biz açlık grevine bizim açımızdan kalıcı bir çözüm olması için girdik. Grevimizin 100. günündeyiz. Konteynerlar da hayat çok zor, havalar çok soğudu. Çocuklarımız hasta. Buna rağmen kalıcı bir sonuç alınca kadar açlık grevimize devam edeceğiz, bir avuç insanız burada bir çözüm yok mu?"* diye haykırıyor

Yaşadıklarının devlet tarafından görülmediğini haykıran

Gewer'de Katledilenler İçin Protestolar Sürüyor

8 Aralık Pazar günü İzmir'de HDP'nin çağrısıyla Gewer'de yapılan katliam protesto edildi. BDP İl binası önünden başlayan yürüyüş Basmane Meydanı'nda sona erdi.

Yürüyüş esnasında sık sık "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Katil Devlet Kürdistan'dan Defol", "Kürdistan Goristan Jı Bo Faşizan", sloganları atıldı. Basmane Meydanı'na gelindiğinde basın metni okundu.

Okunan basın metninde *"İki gün önce Hakkârî'nin Gewer ilçesinde PKK Gerillalarının mezarlarının bulunduğu Orman Mahallesi'ndeki mezarların tahrip edilmesine karşı MEYADER öncülüğünde yapılan basın açıklamasının ardından, ilçe merkezinde polis gruba müdahale etmiştir. Müdahale sonucunda, Şemdinli yol güzergâhında özel harekât timleri tarafından gruba ateş açılmış ve amca Mehmet Reşit İşbilir ve yeğen Veysel İşbilir yaşamını yitirmiştir. Bu saldırılar halkımıza yönelik ilk saldırı değil maalesef ki tanık olduğumuz il katliam değil. Yüksekova'da yaşananlar, Kürt halkı onuruyla yaşamaya karar verdiği gündən bu yana coğrafyamızın her metrekaresinde, her sokağında, her mezarında tanık olduğumuz vahşetin bir parçasıdır. Bizle buradan hükümete sesleniyoruz. Kürt halkı sindirilmeyi, teslim alınmayı ve sessiz kalmayı asla kabul etmeyecektir. Biz bu katliamları asla unutmayacağız ve sessiz kalmayacağız. Bu katliamı yapanları ve yaptırımları lanetliyoruz. Bu olayın derhal aydınlatılması ve sorumluların yargıya havale edilmesi şarttır. Aksi takdirde bundan sonra yaşananlardan sizler sorumlu olacaksınız"* dendi.

Eyleme Mücadele Birliği okurları da katıldı ve "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Kürdistan'da tek çözüm Ya Devrim Ya Ölüm", "Faşist TC Kürdistan'dan Defol" sloganları okurlarımız tarafından sık sık haykırıldı.

Mücadele Birliği-İZMİR

Yüksekova'da Öfke Dolu Cenaze

Yüksekova'da polis kurşunu ile katledilen Bëmal Tokçu, yoğun kar yağışına rağmen 12 Aralık günü binlerce kişi tarafından toprağa verildi.

Hakkârî Yüksekova'da polis tarafından katledilen amca yeğen Mehmet Reşit İşbilir ve Veysel İşbilir'in 7 Aralık'taki cenaze töreninin ardından polisin kitleye saldırması sonucu başına aldığı kurşunla ağır yaralanan ve kaldırıldığı Van'daki hastanede 11 Aralık günü yaşamını yitiren Bëmal Tokçu'nun cenazesi yoğun kar yağışına rağmen binlerin katılımı ile son yolculuğuna uğurlandı.

Binlerce kişi Kışla Mahallesi'ndeki Eski Merkez Camisi önünde bir araya geldi. "Halk Devrimine Hazırız", "Topyekûn İmhaya Karşı Topyekun Direniş" pankartlarının taşıdığı.

Bëmal Tokçu'nun ailesi yoğun kar yağışı nedeniyle yolu kapanan Adaklı (Aleka) köyünden, yolun belediye araçları tarafından açılması ile törene katılabildi.

2 kilometre uzaklıktaki Orman Mahallesi'nde bulunan mezarlığa doğru yürüyüşe geçen kitle belediye araçlarının yo-

Vanlı depremzedeleri hallar gördü. Türkiye ve Kürdistan'ın dört bir yanında "Vanlı Depremzedeler Soğuktan Ölmesin" diyerek kampanyalar başlatıldı. Devletin artık yardımına güvenmeyen halklar, hemen her yerde yardım toplama merkezleri belirleyerek battaniye, mont gibi sıcak tutacak malzemeler ve temel ihtiyaç maddeleri toplamaya başladılar.

Bu sırada Van'da da belediye konteyner kente elektrik verilmesini sağlamak için TEDAŞ ile anlaşma yaptı; valilik ise elektriğin verilmesini engelliyor.

Yüksekova'da Cenazeye Polis Saldırısı

Hakkârî'nin Yüksekova ilçesinde gerilla mezarlıklarının tahrip edilmesine karşı yapılan protesto gösterisinde iki kişi polis tarafından katledilmişti. Katliamın ardından cenazelerin bulunduğu hastaneye katledilenlerin yakınları akın edince, yüzlerce özel harekât polisi tarafından ablukaya alındı, içeriye gaz bombaları atıldı ve hastanenin camları silah dipçikleri ile kırıldı. Duruma tepki gösteren halk ile emniyet yetkilileri arasında uzun süreli tartışma yaşandı.

Hakkârî Valiliği ise, Yüksekova'da polisin iki kişiyi katletmesiyle ilgili açıklamasında polisi akladı; halkın polisi tahrik ettiğini iddia etti.

Cenazeler, Van'da yapılan otopsinin ardından bu sabah alındı ve binlerce kişinin katıldığı törenle Yüksekova'ya gönderildi. Hakkârî ve ilçeleri de Mehmet Reşit İşbilir ve Veysel İşbilir için bugün kepenklerini açmadı.

Konvoy ile Yüksekova Cengiz Topel Caddesi'ne getirilen cenazeler, on binlerce kişi tarafından karşılandı. Sloganlarla cenazeyi alan kitleye polis gaz bombaları ile saldırınca, gençler de taş ve molotof kokteyli ile karşılık verdi.

Kısa süren çatışmanın ardından aralarında BDP Genel Eş Başkanı Selahattin Demirtaş, HDP Eş Genel Başkanı Sebahat Tuncel ve BDP'li milletvekillerinin bulunduğu heyet kitleye katıldı ve cenazeyi camiye götürmek üzere yürüyüşe geçildi. "Şehit Namirin", "İntikam", "HGP İntikam", "Veysel, Reşit Yoltaş Ölümsüzdür" ve "İşyan" sloganları atıldı.

Cenaze, yoğun polis ablukasında sürdü.

lu açmasıyla mezarlığa ulaşabildi. Mezarlığa ulaşan kitle özgülük mücadelesinde yaşamını yitirenler anısına saygı duruşunda bulundu. Ardından cenaze öfke ve dualar eşliğinde toprağa verildi.

Cenazenin toprağa verilmesinin ardından ilçe merkezine yürüyen gençlere polis gaz bombası ve plastik mermi ile saldırıldı.

DEVRİMCİ DURUM VE DEVRİM DURUMU

UMUT ÇAKIR

Haziran'da başlayan ayaklanma uzun döneme yayılan iç savaşta bir sıçrama anını temsil etse de, ayaklanmaya katılanların gözünde, bu bir devrim başlangıcıydı. Olayların yaygınlığı ve şiddeti, tarihsel gelişimi, Haziran öncesi ve sonrası biçiminde ayırmaya olanak tanıyacaktı denli keskin dönüşümler yarattı, buna kuşku yok. Geniş yığınların sokaklarda sıkça dile getirdikleri "Bu bir devrim" fikrinin doğruluğundan, ancak iflah olmaz oportünistler kuşku duyabilir, ya da yalnızca kendi öncü faaliyetinden başka bir devrim tanımmama dar kafalılığına sahip olanlar.

Kitlelerin zihniyet ve eyleminden böylesine keskin bir dönüşümü, bizim ortalama sol diye ifade ettiğimiz uzlaşmacı ve oportünist siyasetler, hemen hiç anlamamış görünüyor. Haziran ve Eylül ayaklanmalarının savurduğu toz bulutu henüz yere inmeden, hepsi eski rutin ve insanı hayattan bezdirecek denli sıkıcı çalışma ve propagandalarına geri döndüler. Bir kısmı ise -nihayet!- devrimci durum ifadeleri kullanmaya cesaret etti. Fakat artık, böyle bir tespitle bulunmak bile kimseyi ortalama sol güruhtan ayıramaz. Şimdi yaşanan, koşulların devrim durumuna dönüştüğü bir tarihsel kesittir. Bu iki durum arasındaki farka dikkat çekerek konuyu açalım.

Lenin, II. Enternasyonal'in çöküşü başlıklı çalışmasında devrimci durumun üç ana özelliğine dikkat çeker. Yayınlarımızda bu konu öylesine çok işlendi ki, yeniden yazmaya gerek yok. Aynı çalışmada Lenin, devrimci durumun tek tek gruplar, partiler ve hatta sınıfların iradesinden bağımsız karakterine dikkat çekerek, bunun her zaman bir devrimle sonuçlanamayacağına işaret eder ve ekler:

"... Çünkü, her devrimci durumdan değil, ancak yukarıda sayılan nesnel değişikliklerin yanı sıra bir özne değişikliğinin olduğu zaman, yani devrimci sınıf, kriz dönemlerinde bile 'düşürülmezse' kendiliğinden 'düşmeyecek' olan eski iktidarı ezme (ya da sarsmak) amacıyla devrimci kitle eylemleri için yeterince güçlü olabildiği zaman bir devrim ortaya çıkar."

Kendisi bir devrimin başlamasına tek başına işaret etmediği halde, devrimci durumun tespit edilmesi neden önemlidir? -Yine Lenin'den özetlersek- çünkü bir devrim başladığında onu uzlaşmacılar, hatta devrim düşmanları bile kabul etmeye hazırır, elbette onu dolandırabilmek için. Leninistler ise devrim henüz başlamadan önce onu öngörme avantajıyla, kitlelere devrimin kaçınılmazlığını ve zorunluluğunu kavratır, yol ve yöntemlerini açıklar.

Peki ya şimdilerde 'devrimci durumu' tespit etme bilgeliliğine erişmiş çevreler bunu yaparak en geniş kitleler tarafından dile getirilen bir devrimin başlamış olduğuna mı işaret ediyorlar? Hayır. Bizdeki oportünist çevrelerin talihsizliği ol- duğuna şaşırmayalım, elbette 1905 yılını hesaba katarak cümlesine ekliyor. Bilinir ki, 1905'te başlayan bir devrimdi ama Çarlık iktidarını ezemeyen sadece temelden sarsan bir devrim. Ama çarlık yıkılmadı diye, kimse 1905'in devrim olmadığını söylemeye cesaret edemez.

Haziran-Eylül ayaklanmalarında yaşanan budur. Henüz iktidarı ezememiş fakat onu derinden sarsacak kadar büyük enerji ve öfkeyle alanları ele geçiren milyonlar söz konusudur. İktidarın bu eylemlerde hiç sarsılmadığını söyleyecek aklı başında tek insan bulunamazsınız. Bu yüzden artık yaşanan dönemi, devrimci durum nesnel ölçütleriyle değil, bir "devrim durumu"nun özne ölçütlerini de içine alan karakteriyle ifade etmek, kitlelere yol gösteren öncüler olabilmenin vazgeçilmez koşuludur. Bundan böyle, devrimci durum koşullarında yapılması gerekli olan bir devrimin zorunluluğunun ve kaçınılmazlığının propagandası ile yetinilemez. Başlayan devrim son ve tayin edici savaş için milyonları pratikte hazırlamayı ve devrimin olgunlaştığı en doğru anı hesaplamayı, öncülerin sırtına yüklemiştir.

"Burada kendimize, sadece, devrimci sınıfın öncüsünü ikna edip etmediğimiz sorusunu değil, aynı zamanda bütün sınıfların, söz konusu toplumun mutlaka bütün sınıflarının tarihsel bakımdan etkili güçlerinin, istisnasız, tayin edici savaş için koşulların gerçekten olgunlaştığı tarzda mevzilenmiş olup olmadıkları sorusunu da sormamız gerekir, öyle ki;

1-Bize düşman bütün sınıf güçleri yeterince dağınlık içinde olsun, yeterince birbirine düşmüş olsunlar, güçlerini aşan bu mücadeleyle yeterince güçten düşmüş olsunlar;

2-Bütün yalpalayan, güvensiz kararsız ara gruplar yani küçük burjuvazi, burjuvaziden farklı olarak küçük burjuva demokrasisi halkın gözünde yeterince teşhir olmuş olsun, iflastıyla pratikte kendilerini yeterince rezil etmiş olsun;

3-Proletarya içinde, burjuvaziye karşı en kararlı, en yürekli, en devrimci eylemden yana bir kitle haleti ruhiyesi ortaya çıkmış ve güçlü bir şekilde yükseliyor olsun. Eğer durum böyleyse o zaman vakit devrim için olgunlaşmıştır. O zaman zaferimiz -yukarıda göz önüne alınan, kısaca özetlenen koşulları doğru değerlendirdiyssek ve anı doğru seçtiyssek -kesindir" (Sol Radikalizm. Bir Çocukluk Hastalığı, Seçme Eserler 10, sf. 154)

Bir devrimci durum ile devrim durumu arasındaki fark burada iyice belirginleşiyor. Kitlelere devrimin zorunluluğu ve kaçınılmazlığını anlatan propaganda dönemi aşılmış, geride kalmıştır. Kitleler bizzat devrime girerek bu dönemi kapatmıştır. Şimdiden sonra devrimci kitlelere, son ve tayin edici bir savaşta zaferin kazanılması için hangi koşullara gereksinim olduğunu kavratmak, milyonların bu koşullara uygun mevzilenmesini hızlandırmak ve hiç kertelemeden bunun pratiğe geçmesini örgütlemek gerek.

Yaşanan olaylar, bir devrimin olgunluğuna işaret eden koşulları ortaya çıkarmaya başlamıştır. Devrimin düşmanları, ulusal sorun, anayasa, dershaneler vb. pek çok meselede, hükümet partisini parçalamanın eşiğine getiren bir kavgadan kendilerini alamıyorlar. Devrimin gönülsüz, kararsız yol arkadaşları, ayaklanmalara seçim sandıklarını göstererek; bir ayaklanma hiç yaşanmamış gibi sıkıcı gündeme dönerék, kendi kendilerini yeterince teşhir ediyorlar. Ve üçüncü kuşul sonuna kadar gitmeye kararlı bir emekçi kitle gücü, organlarını bağışlayıp kavgaya koşan Haziran-Eylül ayaklanmacıları içinde filizleniyor.

Devrim nihai zafer için gerekli koşulları olgunlaştırmaya başlamıştır.

Unutursak kalbimiz kurusun! 28 Aralık Roboski Katliamını Unutma!

2013'den Bize Miras Kalan; Bir Ayaklanma, Bir Devrim...

Umut Güneş

“Doğada ve tarihte mucize yoktur, fakat her devrim, tarihin her anı dönemeci gibi öyle zengin bir içeriğe sahiptir, mücadele biçimlerinin ve mücadele eden güçlerin karşılıklı ilişkisinin kendine özgü biçimlerini o kadar beklenmedik biçimde ortaya çıkarır ki, birçok şey darkafalı beyinlerde mucize olarak görünmek zorundadır.” (Lenin, Seçme Eserler Cilt 6, Uzaktan Mektuplar, Birinci Mektup)

2013 yılı tam da böyle oldu. Öyle olaylar yaşandı ki, mucizelerin eseridir diyenlerden, “demek ki ayaklanma böyle oluyormuş” diyenlere kadar, son derece çeşitli yorumlara imza atıldı. Oysa toplumun üzerinde durduğu topraklar çeşitli şiddetlerde sarsıntılar geçiriyor, toplumun bir şeylere gebe olduğu, kahredici bir sessizlik havasında hissediliyordu. Ve son Mayıs'la birlikte o kahredici sessizlik bir çığlığa dönüştü. Artık politika adına, devrim adına söylenecek sözler ayaklanmanın ve ayaklanmanın yarattığı politik etkinin gerisine düşmez. Ancak üzerine eklenebilir. Ancak ayaklanmanın ötesi kitlelere anlatılabılır, tabi olanları mucize olarak değerlendirmiyorsanız...

2013 yılı adına yapılacak bir değerlendirme elbette ayaklanmadan ve onun sonuçlarından ibaret olamaz ama ayaklanmanın önüne geçecek bir değerlendirme de mevcut değil. Burada uzun uzun olanları sıralamak artık gereksiz, fakat birleşik devrimimizin zaferi için mücadele yürüten güçlerin safları genişledi, güçlendi. Devrimin toplumsal güçleri içindeki ön yargılar hissedilir ölçüde kırıldı, şovenizm zehrinin panzehirinin sokaklarda verilen mücadele olduğu kanıtlandı. 2013 yılında yüz binlerce atıl kitle politik yaşama uyanı. Politika yeni bir dil ile canlılık kazandı. Duvarlar herkesin dili, duygularını ifade ettiği yegane yerler oldu. Medya tekelleri onca gücüne rağmen kitlelerin haklı bir davayı savunmasının önüne geçemedi. Gerçekleri gizleyemedi. Sosyal medya tekellerin yalan makinesini olan görsel ve yazılı medyayı alt etti.

Kitlelerin Taksim kızıl meydanda başlattığı park forumları kısa sürede birçok yere yayıldı. Nihayetinde sokaktaki mücadele taze güçlerle tanıştı ve bu uyanış, siyasetin sürekli gündeminde olacak, mutlaka dikkate alınacaktır.

2013 Gençliğin Yılı Oldu!

2013 gençliğin yılı oldu. Dinci faşist iktidar ayaklanan güçler geriye çekilir çekilmez gençliğe saldırdı. Kızıl erkekli meselesi ile başlayan ve daha bir dizi saldırıyla devam eden süreç gençliği zincirlemenin, gericileştiriminin hazırlığıdır. Toplumun en geri duygularına hitap ederek gençliği gericileştirmeye çalışmak, dinci faşist iktidarın çaresizliğini ortaya koyuyor. Geleceği olmayan bir iktidar geleceği olmayan toplumsal değerlere sarılarak hayatta kalmaya çalışıyor.

Fakat işin gerçeği şu ki; ayaklanmayı doğuran koşullar olduğu yerde duruyor. Üstelik dinci faşist iktidarın varlığı ve başbakanda bütünleşen hükümet gençlikte, kitlelerde öfkeyi sürekli kılıyor. Sonuçta değişmesini istediğimiz bu düzen, gençliğin enerjik, militan ve cesur mücadelesiyle zafere ulaşacak.

Öyleyse ne yapmalı? Gençlik bir sonraki ayaklanmaya nasıl hazırlanmalı?

Bu sorular bugün doğru sorulardır, zira doğru soruları sormak, doğru cevapların kapısını aralar.

*Yeni mücadele yılında gençliğin dikkatini burjuvazinin ve küçük burjuvazinin yaptığı gibi seçimlere değil, ayaklanmaya ve ayaklanmanın hazırlığına yöneltilmelidir.

*Devrimci gençliğin kadroları okulları, üniversiteleri, fabrikaları, atölyeleri mesken eylemeli ve en geniş kitle bağlarını örmelidir. Esnek ve çabuk hareket edebilen örgütlenmeler buralarda mücadelenin dayanacağı organlar olacaktır.

*31 Mayıs ayaklanmasının deneyimleri hala taze, bu deneyimlerden çıkacak dersler büyük önemdedir. Zira bir sonraki ayaklanmanın başarısı büyük ölçüde çıkarılan derslerin hayata geçirilmesi ile mümkündür.

*Gençliğe doğru politik sloganları götürmek, devrimci döneme uygun örgütlenme araçlarını götürmek ve ortaya çıkan yeni güçleri iktidar mücadelesine yönlendirmek elzemdir.

Yeni dünya eskimiş ve çürümüş olan dünyaya karşı zafer kazanacaktır, ve bu zaferde gençliğin rolü belirleyici olacak!

Ankara Gençlik Buluşması

GENÇLİK BULUŞMASI

* Gezi Öncesi ve Sonrasıyla Öğrenciler
* İkinci Perdeye Hazırlanmak

KIZIL ERKEKLİ
BİZ DEVRİMİZ!

21 ARALIK CUMARTESİ
14.00
Büro Emekçileri Sendikası (BES) 1 No'lu Şube
Mithatpaşa Cad. No:45/6 KIZILAY

DEVİRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ

Liseli, üniversiteli öğrenciler!

Büyük bir ayaklanma yaşadık. Faşizme ve bütün baskılara karşı sokaklardaydık; meydanları ele geçirdik; bizimle beraber sokağa çıkan gencecik dostlarımız ölümsüzleşti.

Madem ki Gezi ilk perdeydi, bir başlangıçtı, mücadeleye devam ediyoruz; gelin ikinci perdeyi, zaferi nasıl kazanacağımızı tartışalım ve birlikte mücadele edelim.

Birlikte Denizlerin açtığı yoldan, onların düşünü gerçeğe çevirelim diyen devrimci öğrenciler, gençliği yeni ayaklanmalar öncesi ayaklanmanın derslerini ve ödevlerini tartışmaya çağırıyor...

Devrimci Öğrenci Birliği/Ankara

Dünya Gençliği Ukraynalı Neo-faşistleri Kınadı

Editörün notu: Svoboda örgütünden faşistler Kiev'deki gösterilerde giderek daha aktif rol oynamakta. Aşağıdaki değerlendirme 10 Aralık'ta Ukrayna Lenin Komsomolu (Genç Komünistler) Merkez Komitesi tarafından yayımlanmıştır.

18. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali, Ekvator'un başkenti Quito'da, 110'dan fazla ülkeden delegelerin katılımıyla 7-13 Aralık tarihleri arasında yapıldı.

Ukrayna Lenin Komsomolu tarafından temsil edilen Ukrayna'lı gençler ve öğrenciler, 8 Aralık'ta Kiev'de faşist vandalların Lenin heykelini tahrip etmeleriyle ilgili dünya gençliğini bilgilendirmektedir.

Dünyanın ilerici gençliği, [bu vandalizm karşısında duyduğu] öfkeyi belirterek, kapitalizme ve neo-faşizme

karşı mücadelesinde Ukrayna'lı komünistler ve Komsomol ile dayanışma içinde olduğunu açıkladı.

Bu konuda, Ukrayna Komsomolu, Festival'de, Ukrayna'daki duruma vurgu yapan geniş çaplı bir bilgilendirme kampanyası düzenledi. Dünya gençliği, Komsomol'un bu faşist yağmacıların adalet karşısına çıkarılması çağrısıyla yaptığı mitinge aktif ve gönüllü bir katılım sergiledi.

Tüm ülkelerden temsilciler, bin-

lerce delege, Lenin heykelinin onarılması, UNESCO Dünya Mirası Alanı kapsamına alınarak, neo-faşist saldırılara karşı korunması ve saldırının sorumlusu faşist vandalların cezalandırılması için tüm uluslararası topluma çağrıda bulunma fikrini destekledi.

Ukrayna gençlik delegesi ayrıca Ukrayna'daki toplumsal sorunların ve politik krizin çözümünde komünistlerin konumu ve durumu konusunda tüm delegeleri günlük olarak bilgilendirdi.

Tüm delegasyon Ukrayna'daki durumla yakından ilgilendi.

Dünya gençliği Ukrayna'da gelişen anti-komünizmi, vandalizmi, neo-faşizmi lanetledi. Bunların Ukrayna halkına en ufak bir faydası dokunmayacak, dedi.

(Workers World'den çevrilmiştir)

Bir Gazeteci Nasıl Öldürülür

Mersin Üniversitesi'nde Eğitim-Sen ve İletişim Fakültesi öğrencilerinin katkılarıyla "Bir Gazeteci Nasıl Öldürülür" başlıklı Hrant Dink'in avukatı Fethiye Çetin'in konuk olduğu bir söyleşi düzenlendi.

Siyasi cinayetler ve özelden Hrant Dink cinayetinin tartışıldığı söyleşide Fethiye Çetin bu topraklarda Osmanlı Döneminden itibaren siyasi cinayetlerin egemenlerin kullandığı bir yöntem olduğuna söyleyerek, bu cinayetlerden yargılanıp ceza alanın olmadığını altını çizdi. Ayrıca şimdiye kadar yapılan bütün siyasi cinayetlerde benzer özelliklerden bir diğerinin hemen hemen bütün siyasi cinayetlerde ortaya çıkan isimlere bakıldığında mutlaka bir devlet görevlisi ya da devlete bağlı bir istihbarat görevlisi olduğunu söyledi. "Genel anlamda siyasi cinayetleri suç var ama fail yok bazen faili bulunsa da ceza yok şeklinde özetleyebiliriz" dedi.

Ayrıca cezasızlığın sadece siyasi cinayetlerde değil, kamu görevlerinin karıştığı bütün suçlarda geçerli olduğunu ifade etti.

Hrant Dink'in öldürüleceği bilindiği halde polis bunun önüne geçemediğini ve sonrasında birkaç ay süren basit yargılamalar dışında polis yargılamadığını, ayrıca cinayetin işlendiği yerin etrafındaki tüm görüntülerin karartıldığını; yargılama sürecinin çok yavaş ilerlemesinden kaynaklı zaman aşımı tehdidiyle karşı karşıya kaldığını söyledi.

Konuşmasını "Bütün bunlardan çıkardığım sonuç; dokunulmazlık ve cezasızlık kamu görevlilerine inanılmaz bir keyfi alan sağlıyor. Öyle bir keyfi alan ki bu yeni ihlaller için onları cesaretlendiriyor. Eğer geçmişte ciddi cezalar almış olsalardı, bu kadar cesaretle davranmış olmayacaklardı. Toplumda da şöyle bir algı oluşuyor; devlet

görevlerine dokunulmaz, güvenlik ve istihbarat görevlileri asla cezalandırılmaz, hesap sorulamaz onlardan diye bir algı oluşuyor. Bu da aslında adalet sistemine güvensizliği oluşturuyor" sözleriyle sürdürdü. Ve Hrant Dink'i aslında ülkedeki zihniyetin öldürdüğünü, Ermeni düşmanlığından kaynaklı onun korunmadığını söyleyerek sözlerini sonlandırdı.

Soruların cevaplanmasıyla birlikte söyleşi sonlandırıldı.

Mersin Üniversitesi/ DÖB

Ege Üniversitesi'nde Faşist Saldırıları

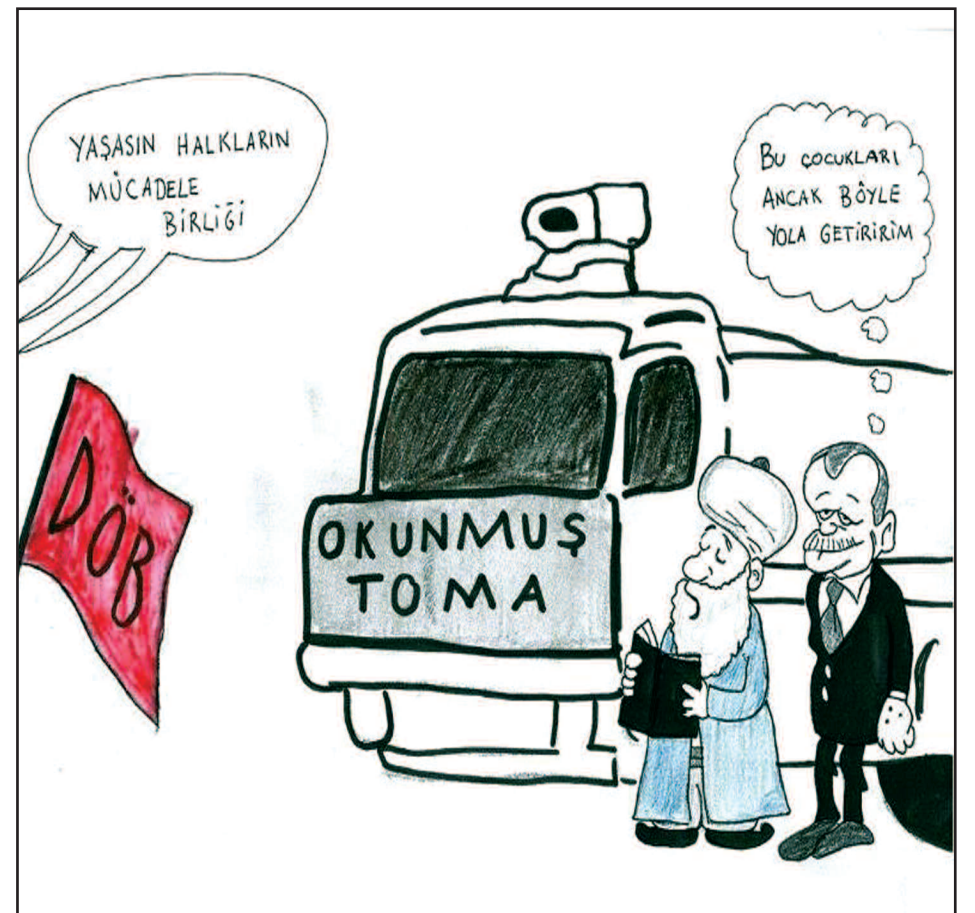
Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde Alperen Ocakları'na bağlı olduğu iddia edilen 30 kişilik faşist bir grup fakülte önünde oturan yurtsever demokrat öğrencilere saldırı ve sopalarla saldırdı. Yurtsever- demokrat öğrenciler ile faşistler arasında arbede yaşanırken, kampüse çevik kuvvet polisleri girdi.

Faşistler olay yerinden ayrıldıktan sonra, yurtsever- demokrat öğrencilerin sığındığı Edebiyat Fakültesi'nin içerisine polis TOMA ile gazlı su sıkıldı ve çevik kuvvet polisleri de fakülteye girdi.

Faşist saldırıda 4 öğrenci yaralanırken, 5 kişi de polis tarafından gözaltına alındı.

Öğrenciler, saldırı sonrası Rektörlüğe doğru sloganlarla yürüyüşe geçti. Haberi alan Dokuz Eylül Üniversitesi öğrenciler de Ege Üniversitesi'ne desteğe gelerek, yurtsever- demokrat öğrencileri yalnız bırakmadı.

Ege Üniversitesi/ DÖB

“Kavgamız İnsanca Yaşam Mücadelesidir”

Cengiz-Kolin-Limak Ortaklığı'nın BEDAŞ ihalesini almasının ardından işten atılmaları, sürgünler ve kölece çalışma koşulları son hız devam ediyor. 5 işçinin işten atılmasının 28. gününde BEDAŞ Genel Müdürlüğü önünde çadır kurarak eylemi sürdüren enerji işçileri 11 Aralık'ta yaptıkları bir yürüyüş ve basın açıklaması ile işten atılmaları, sürgünleri, usulsüz işlem yaptırılmasını protesto ettiler.

Çağlayan'dan atılan üç işçiden birisi esnafın toplanarak kesme yapmasını engellemesi nedeniyle, işi yerine getirmediği gerekçesiyle, bir diğeri kesme yapmaya gittiği evde diyaliz makinesine bağlı hasta bulunması nedeniyle kesme yapmadığı için, bir diğeri ise hasta olup rapor aldığı için haklarında tutanak tutularak işten atıldılar.

BEDAŞ'ın sık sık uyguladığı yöntemlerden birisi ise “kahve yakalaması”

adıyla işçiler hakkında bölgelerde kahvelere gittikleri gerekçesiyle tutanak tutularak sürgün ya da işten çıkarmalara gidilmesi.

Enerji-Sen olarak özelleştirmeye karşı mücadele verdiklerini belirten Duman, bugün özelleştirmenin tüm sonuçlarıyla karşılaştıklarını, taşeron çalıştırma, işten atma, sürgün, usulsüz işlem yaptırma, kölece çalışma koşullarıyla karşı karşıya olduklarını belirterek, insanca yaşam ve çalışma koşulları için mücadeleyi sürdüreceklerini belirtti.

Basın açıklamasını işten atılan işçilerden Erhan Kaya yaptı. 1 Ağustos'ta kazandıkları direnişten sonra işyerlerinde ve çalıştıkları bölgelerde özellikle zor işlerin yaptırılmaya başladığını belirten Kaya, “Bunun iki tane sebebi var. Birincisi bizleri yıldırma, ikincisi ise çalışkan olmamız. Bir yandan emeğimiz ve bilgimiz avantaja çevrilerken, öte

yandan işçiler arasında kanaat önderi olmaya başladığımızda baskıcı tutanaklarla ya sürülüyor ya da işten atılıyor” dedi.

Enerji-sen üyeleri olarak BEDAŞ ile yaşadıkları sorunları aktaran Kaya son süreçte tutanaklar tutularak sürgün ve işten atılmaların yoğunlaştığına da

dikkat çekti. Kaya sözlerine Yılmaz Güney'in bir şiiriyle devam ederek “Bizim kavgamız 3 kurşun kavgası değildir. Bizim kavgamız insanca yaşam mücadelesidir. İşte bu yüzden de Yatağan'da direnen hiç tanımadığımız işçilerin derdi bizim de derdimizdir” diyerek Yatağan işçilerini verdikleri

Enerji –Sen üyesi BEDAŞ işçileri, işten atılmaların, sürgünlerin sona erdirilmesi için meşaleli yürüyüş ve basın açıklaması yaptı.

mücadeleyi de hatırlattı.

Kaya, sözlerini “Çok iyi biliyoruz ki yaşamak direnmektir. BEDAŞ işçilerini artık tanıdysanız, bizler çocuklarımızın geleceğini sizlere yedirmeyiz. Bir kez daha haykırıyoruz. Direne direne kazanacağız” diyerek sloganla tamamladı.

HACETTEPE İŞÇİLERİ EYLEMLERİNİN MEYVESİNİ ALIYOR

Hacettepe Üniversitesi Yönetimi 6 Kasım'da iş yavaşlatma eylemine katıldıkları gerekçesiyle 51 işçiyi işten çıkardı. Eyleme destek veren onlarca işçinin ise maaşlarında kesinti

yaptı. O günden beridir çadırlarını kurarak eyleme geçen işçiler seslerini duyurmak için farklı zamanlarda farklı eylemler gerçekleştirdi. 9 Aralık günü eylemlerinin 28. gününde yol kapatma eylemi yapan işçiler, üst geçide Dev Sağlık İş imzalı “Hacettepe Yönetimi Sorumluluğunu Yerine Getirsin” pankartı astılar. İşçiler adına konuşan Dev Sağlık-İş Örgütlenme Uzmanı Ethem Akdoğan “Yıllardır emeğimizle çalıştığımız hastaneden hakkımızı istediğimiz için işten atıldık. Ancak şunu bilinler ki; Hacettepe işçileri direnmeye devam edecek ve kazanan biz olacağız. Hakkımızı alana kadar direnmeye devam edeceğiz” dedi.

10 Aralık günü ise Hacettepe Hastanesi önünde toplanan işçiler, rektörlük binasına yürüdü. Rektörlük önüne gelindiğinde işten çıkarılan işçiler bina önünde oturma eylemi başlatırken, maaşlarından kesinti yapılan işçiler ise rektörlüğün hizmet binasına giderek kesintilerin neden yapıldığı konusunda bilgilendirme taleplerinin olduğu dilekçeleri iletti.

İşçilerin rektörlük önündeki oturma eylemi devam ederken konuşma yapan Dev Sağlık-İş Örgütlenme Uzmanı Ethem Akdoğan “Herkes görsün; 29 gündür soğuk havaya, kar yağışına aldırış etmeden haklarımızı aramak için buradayız, yarın da burada olacağız daha sonraki günlerde de. İşten atılın atılmasın bütün işçiler olarak birliğimizi ve beraberliğimizi asla bozamayacaklar. Eninde sonunda bu hastanenin kapısından alınımız açık, başımız dik şekilde gireceğiz” dedi.

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde 11 Kasım'dan beri süren 51 sağlık işçisinin eylemleri zafere doğru ilerliyor. Üniversite yönetiminin bir ayı aşkın süredir eylemde olan 51 sağlık işçisini üniversitenin işçisi olarak iktisadi işletmeden işe başlatılma önerisi direniş çadırında kabul gördü. Bugün yapılan görüşmeler sonrası işe dönüş süreci başladı.

Dev Sağlık İş Sendikası'nda örgütlü 51 sağlık işçisi 35 gündür süren direnişi kazanıyor. 13 Aralık Cuma günü Dev Sağlık-İş Sendikası Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu, direnişteki işçilerin temsilcileri, üniversite yönetimi arasında yapılan ve milletvekilleri ile Sağlık Bakanlığı temsilcilerinin katıldığı bir görüşme gerçekleşti.

Görüşmede işten çıkartılan sendika üyesi işçilerin üniversitenin işçisi olarak iktisadi işletmeden işe başlatılması önerildi. Rektörlüğün önerisi direniş çadırında gerçekleştirilen toplantıda olumlu karşılandı. Bugün itibarıyla tüm işten çıkarılan işçilerin hak kaybı yaşamadan işe başlaması süreci başlatıldı.

Bugüne dek 7 gün 24 saat açık kalan direniş çadırı tüm direnişçiler işe başlanana dek açık kalacak.

Antep'te Bir İşçi Ölümü Daha

6 Aralık akşam saatlerinde 4 katlı Sanko Park AVM'de yılbaşı süslemesi yapan İsmail Aksoy (55) tavan ışıklandırması çalışması yürütürken yere düşerek hayatını kaybetti.

İsmail Aksoy, bastığı kartonpiyer zeminin kırılması sonucu 4. kattan aşağıya düşerek hayatını kaybetti. Haberi alarak olay yerine gelen Aksoy'un yakınları ise fenalaştı.

Uzun bir süre Sanko Park içersine insanlar alınmadı.

Mücadele Birliği/Antep

KESK Greve Gidiyor

10 Aralık Salı günü KESK (Kamu Emekçileri Sendikası) saat 18.00'da İzmir Konak Sümerbank'ta yaptığı bir basın açıklaması ile greve gideceğini duyurdu.

KESK İzmir Şubeler Platformu adına BES İzmir Şube Başkanı Ramis Sağlam'ın yaptığı basın açıklamasında “Bugünden itibaren TBMM Genel Kurulunda görüşülmeye başlanacak olan 2014 yılı merkezi yönetim bütçesi, tüm yükün yine emekçilerin omuzlarına yıkıldığı, emekçilerin ve halkın değil, savaşın, rantın, sermayenin, muhafazakarlığın bütçesidir. Savaşın, sömürünün, gerici düzenine karşı mücadelesinden bir an bile geri adım atmayan emekçiler olarak bugün buraya bu düzenin bütçesine karşı sesimizi yükseltmeye geldik” dedi. KESK açıklamasında 31 Mayıs Halk Ayaklanmasına değinerek “AKP iktidarının rejimini sürdürmede en fazla endişe ettiği konulardan biri de gezi direnişi ile halk arasında yeniden büyüyen birlik ve dayanışmadır. Ortak talepler etrafında sarsılmaz bir sağduyu ve direnme gücüyle kenetlenen farklı toplumsal kesim-

lerin bir arada hareket etme duygusunu parçalamaya dönük, toplumsal muhalefeti sindirmeye ve yok etmeye yönelik izlediği tek yol daha fazla şiddeti artırmaktır” dedi.

KESK'liler açıklamanın devamında “Ödediğimiz her kuruş vergi, bizlere ‘daha fazla savaş, toma, gaz, gözaltı, baskı ve ölüm’ olarak dönmektedir. AKP hükümeti kamu emekçilerinin haklı taleplerine hala olumlu cevap vermezse 19 Aralık 2013 Perşembe günü AKP hükümetini yarmak için grevde olacağız. Tüm kamu emekçilerini haklarımız ve geleceğimiz için mücadelemize güç vermeye çağırıyoruz” dedi.

Mücadele Birliği / İzmir

Hazar Forumu'nda İşçi Protestosu

Enerji-Sen üyesi 5 işçi HASEN (Hazar Strateji Enstitüsü) tarafından 5 Aralık'ta Çırağan Sarayı'nda düzenlenen enerji forumunu protesto etti

Enerji-Sen üyesi işçiler masa başında strateji tartışmaları ile halkların ve enerji işçilerinin geleceği hakkında kararlar almaya çalışanları protesto etti. 5 Enerji Sen üyesi işçi Hazar Strateji Enstitüsü tarafından düzenlenen “enerji” gündemli Hazar Forumu'nun yapıldığı Çırağan Sarayı'na “Çocuklarımızın geleceğini Cengiz-Kolin-Limak'a yedirmeyiz, BEDAŞ'tan atılan işçiler geri alınsin DİSK Enerji-Sen” imzalı pankartlarla girmek istedi. “Bakan Taner Yıldız'la görüşmek için geldik” diyen işçilerin içeriye girmesini, Çırağan Sarayı'nın özel güvenlikleri engelledi. Sarayın bahçesine kadar giren

işçileri güvenlikler dışarı çıkartmak isteyince işçiler oturma eylemi başlattı. Taner Yıldız içeride konuşma yaparken, kapıda görüşme için bekleyen işçiler gözaltına alınarak karakola götürüldü.

İşlemlerin ardından serbest kalan işçiler, direnişlerini sürdürdükleri BEDAŞ önündeki nöbetlerine geri döndü.

Hazar Forumu ilk olarak geçen yıl Aralık ayında İstanbul'da 35 ülkeden bakanlar, hükümet yetkilileri ve sermaye temsilcilerinin katılımıyla; ikincisi de Eylül ayında, ABD'nin New York kentinde gerçekleşmişti.

UPS'de TİS İmzalandı

Uluslararası kargo şirketi UPS'de, 2. Dönem Toplu İş Sözleşmesi'ni imzalandı.

Türkiye Motorlu Taşıt İşçileri Sendikası (TÜMTİS) ile uluslararası kargo şirketi UPS (United Parcel Service) arasında bir süredir devam eden ikinci dönem toplu iş sözleşmesi görüşmeleri tamamlandı. 2 bin 400 Tü-

tis üyesi adına imzalanan TİS ile ekonomik, sosyal ve idari maddelerde yeni kazanımlar elde edildi.

Tümtis tarafından yapılan açıklamaya göre 09.12.2013 tarihinde imzalanan ikinci dönem TİS ile toplam ücretlere net olarak %22 ile % 42 arasında değişen oranlarda artış alındı.

Hava-İş Kongresinin Ardından

Hava-İş Sendikası'nın 27. Genel kurulu 7-8 Aralık'ta Holiday Inn Otel'de yapıldı. İki gün boyunca çevik kuvvet ablukası altında bir Genel Kurul yaşandı.

"Sanmayın ki yenilen tarafız biz Paradan başka bir şey Kaybetmeyen tarafız biz Yolda başı dik hayatı boyunca gururla Yaptığımızı hatırlayıp yüzünde huzurla Küçük bir gülümseme olacak olan Dost, arkadaş, kader ortağı, Eş, sevgili... Herşeyi kazanan tarafız biz!"

Evet bu şiir THY grevindeki işçi arkadaşaya ait. Ne güzel özetlemiş yaşadıklarını değil mi, kongreden sonraki ruh halini... Hava-İş kongresi yapıldı. 300 delegeyi alan sendikanın seçimleri 211 delegenin katılımıyla yapıldı ve Hava-İş Sendikası'nın başkanlığını Reform hareketi kazandı.

Hava-İş Sendikası'nın 27. Genel kurulu 7-8 Aralık'ta Holiday Inn Otel'de yapıldı. İki gün boyunca çevik kuvvet ablukası altında bir Genel Kurul yaşandı. Sonunda hükümet amacına ulaştı ve Hava-İş Genel Başkanlığı'nı yü-

rüten Atılay Ayçin'i indirip kendi adamlarını başkanlık koltuğuna oturttu. Genel kurul sonunda duygusal anlar yaşandı. Grevdeki ve işten atılan işçiler eski genel başkanlarını göz yaşları ve sloganlarla uğurladılar.

Peki bu durum nasıl ortaya çıktı bir de ona bakalım. 300 delegenin bulunduğu bu iş kolunda 211 delege oy kullandı. Diğer 89 delege nerde? İki başkan arasında 50 oy farkı varken nasıl bir düşüncü ile 89 delege oy kullanmaz! İşte burada Gökkuşağı ekibinin uğursuz rolü çıkıyor ortaya. Tek amaçlarının mevcut sendika yönetimini indirmek olduğunu kanıtlamış oldular. Açıkça koltuğu hükümetin adamlarına teslim ettiler. Rakiplerini alaşağı etmek için şeytanla ortaklık yapmaktan çekinme-

diler. Gerçekten tutarlı olmak istiyorlarsa seçime girmeleri, kendi adaylarını desteklemeleri gerekirdi. Kazansın ya da kaybitsinler, bağımsız tavırlarını göstermiş olurlardı. Kendi ayakları üzerinde durmuş olurlardı. Ama Gökkuşağı ekibi bunu yapmadı. Böylelikle kongrenin asıl kaybedeni onlar oldu. Sonuçta onlara ne tür vaatler verilmiş olursa olsun, işçilerin gözünde sendikayı hükümete teslim eden grup oldular.

Genel olarak sendikalar, bırakın sınıf sendikacılığını, işçi sınıfının zorlu kavgalarının güçlü araçları olmasını... her tür burjuva ayak oyunlarının döndüğü, kişisel çıkarlar uğruna alabildiğine yozlaştırılmış yapılara dönmüş durumda. Ki bunun bedelini sınıfın çok geniş kesimlerinden uzak, kelimenin gerçek

anlamında bir avuç kalmakla ödüyorlar. Geçmiş hiç parlak olmayan bu sendikal yapı, şimdi tam manasıyla siyasal iktidarın militan araçlarına dönüştürülmek isteniyor.

Hava-İş'teki durum, iktidar için "aynık otlardan" arındırılmış bir mevzi elde etmek oldu. Üstelik "bir dünya markası" olan THY'deki grev hala baş ağrıyorken, ondan kurtulma imkanı da elde etmiş olacaktı. Gökkuşağı ekibinin muazzam katkılarıyla kendi militanlarını Hava-İş'in başına geçirdiler. Seçimi kazanan Reform Hareketi tam anlamıyla dışardan yönetilecek bir sendika olarak tarihe geçecektir.

Yeni yönetimin ilk icraatı THY grevini bitirmek olacaktır. Muhtemeldir ki yeni sendika yönetiminin güçlenmesi için iktidar ve THY yönetimi bir "ara çözüm"e yatacağıdır. 560 gündür

sürdürülen direnişin ve grevlerin bir şekilde sona ermesi, bir "uzlaşma" ile bitmesi hem patronun hem sendika yönetiminin işine gelecek bir durum olacaktır.

Peki bundan sonra ne olacak? Grevdeki ve işten atılan işçiler geri döndüklerinde işler o kadar kolay olmayacak. Çünkü işveren tandansı bir sendikayla yürümeye çalışırlardı. Tabii ki bunu değiştirmek için daha fazla çalışılacak ya da teslim olunacaktır. Çünkü bu mücadelenin yegane kahramanları işçilerin ta kendileridir. Dişi ve tırnağıyla bu mücadeleyi buraya kadar getiren onurlu işçilerdir. Bundan sonra da sürdüreceği yine işçilerdir. Çünkü artık beraber yürüyecek sendika olmayacaktır. O zaman bundan sonraki görev işe dönüştürülen işçileri arkadan vuran veya sınıfın karşısında duranlardan hesap sormaktır.

Hava-İş Sendikası'nda grevdeki işçiler ve işten atılan 305 işçi, 10 Aralık akşamı Sendikaya bir pankart astı. "305 İşçi İşe Geri Alınana Ve Grevdeki Thy İşçileri KazanıncaVA Dek Mücadeleye Devam" pankartı asan işçiler, kongre sonrasında bu işin daha bitmediğini, bitmesine izin vermeyecekkadar kararlı olduklarını gösterdi.

Yatağan İşçileri Açlık Grevine Başladı

Muğla'daki Yatağan, Yeniköy ve Kemerköy termik santrallerinin özelleştirilmesine karşı çıkan enerji ve maden işçileri açlık grevine başladı.

29 Aralık'ta miting yapmayı planlayan işçiler, 10 kişilik 2 gün dönüşümlü yapacakları açlık grevini mitinge kadar sürdürecekler.

Amaçlarının seslerini duyurmak olduğunu söyleyen Türk Maden İş Sendikası Yatağan Şube Başkanı Süleyman Girgin, "Açlık grevi ölüme göze alan ama ölümü istemeyen bir eylem biçimidir" dedi.

Muğla'da Yatağan Termik Santrali'nin özelleştirilmesine karşı 82 gündür direnen işçiler, gelecek kuşaklara daha yaşanabilir bir ülke bırakma mücadelesi verdiklerini söylediler. Santral önüne kurulan direniş çadırında işçiler,

tüm baskılara rağmen 82 gündür direndiklerini, özelleştirmeye karşı bedenlerini siper etmeye dahi hazır olduklarını ifade ettiler.

İşçiler, mitingden sonra da Milas'ta ve Ankara'da büyük mitingler yapacaklarını söylediler. İşçiler özelleştirilmenin geri alınmasını istiyorlar, yoksa burada çalışan 5 bin işçinin aileleriyle birlikte toplamda 15 bin kişinin mağdur olacaklarını söylüyorlar.

Aile Hekimleri İş Bıraktı

Binlerce Aile Hekimi, TBMM gündeminde olan Torba Yasa ile Aile Sağlığı Merkezi (ASM) çalışanlarının hastane acillerinde nöbet tutmaya zorlanması ve hazırlanan yeni yönetmeliklerle çalışanların ücretlerinin düşürülmesine karşı 4 Aralık günü birçok ilde iş bıraktı

Eylemlerin merkezi İstanbul Zeytinburnu'ydü. İstanbul Aile Hekimliği Derneği'nin (İSTAHED) çağrısıyla çeşitli illerden gelen Aile Hekimleri, sabah saatlerinde Cevizlibağ'da toplanarak, İstanbul İl Halk Sağlığı Müdürlüğü'nün bulunduğu Zeytinburnu'ndaki Merkez Efendi Meydanı'na kadar yürüdü. İstanbul Tabip Odası da eyleme destek verdi.

Satış Sözleşmesini Kabul Etmiyoruz

Büro emekçileri 4 Aralık 2013 Çarşamba günü saat 12.30'da İzmir BES'te yaptığı basın açıklamasında taleplerini dile getirdi.

Büro emekçileri, "Kayıplarımızın telafisi için her kamu emekçisinin maaşına en az 300 lira zam yapılmasını, herkese iş ve ücret güvencesi sağlanmasını, ek ödemelerin emekliliğe yansıtılmasını, maaşlarımızın vergi artışından etkilenmemesini, kadın emekçilere pozitif ayrımcılık uygulanmasını, baskı, tutuklama ve sürgüne son verilmesini İSTİYORUZ! Bizler; savaşın, rantın, sermayenin, muhafazakarlığın bütçesine hayır diyoruz." dedi.

Emekçiler ayrıca taleplerin karşılanmaması durumunda 19 Aralık Perşembe günü AKP hükümetini uyarmak için grevde olacaklarını duyurdular.

Madenler Yine Mezar Oldu!

Zonguldak'ta kaçak maden ocağında gazdan zehirlenen 3 madenci hayatını kaybetti, TTK'daki iş kazasında ise 1 kişi öldü, 1 kişi yaralandı.

Zonguldak'ta Kırat mevkiinde kaçak işletildiği iddia edilen maden ocağında 5 Aralık günü açığa çıkan gazdan etkilenen madencilikler Mustafa Özalpuğan, Yaşar Özerdoğan ve İsmail Altun yaşamlarını yitirdi.

Maden ocağından çıkarılan cenazeler, Zonguldak Atatürk Devlet Hastanesi morguna kaldırıldı.

Kömür ocağının sahibi İ.K'nin "kamu malına zarar vermek" suçundan cezaevinde olduğu, olaydan 3 gün önce kaçak kömür ocağının açılması talimatını verdiği söylendi.

TTK Gelik İşletmesi maden ocağında da kömür taşınan vagonları çeken lokomotifin devrilmesi sonucu madenciler Azmi Kara ve Hakkı Gebeş yaralandı. Kara, Zonguldak Atatürk Devlet Hastanesine kaldırılırken yolda hayatını kaybetti. Diğer madenci Gebeş ise Bülent Ecevit Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezinde tedavi altına alındı.

Kurulacak Dünya İşçi Sınıfının Elinde Şekillenecek

31 Mayıs Taksim Ayaklanması'nın duru gökte çakan şimşek olmadığını herkes tarafından bilindiğini umut ederek başlamak istiyorum yazıma.

Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da yıllarca süren baskı, şiddet ve sömürünün karşısında verilen devrimci bir mücadele var. Ensonu, 1 Mayıs'ta Taksim'de yaşanan kapışma var. Taksim ayaklanması böyle bir süreçte ortaya çıktı.

Başarıya ulaşmış olsun ya da olmasın her devrimin bir genel bahanesi olmuştur. Bizim ayaklanmamıza da Taksim Gezi Parkı bahane oldu. Gezi Parkı'na hoyratça müdahale, ağaçların sökülmesi, bunu engellemeye çalışan bir avuç insana vahşice saldırı bardağı taşırان damla oldu.

Bu saldırıları durdurmak için binler Taksim'e

akmaya başladı. Bunu önlemek için polis barikatlarla halkı karşıladı. 31 Mayıs gününü Haziran'a bağlayan gecede Taksim'in her sokağında çatışmalar yaşandı. Yüzlerce insan yaralandı fakat Taksim'in kuşatması kaldırılmadı. 1 Haziran günü nihayet Kızıl meydan halklar tarafından özgürleştirildi. Devletin kolluk kuvvetleri Taksim'i terk etmek zorunda kaldılar. Bütün bu yaşananlardan sonra Taksim direniş, isyan diyenlere sormak gerekir: Direnen biz miyiz burjuvazi mi?

Sokağa çıkan halkların bir birinden farklı nedenleri olur. Bazıları ekonomik, bazıları politik, bazıları da sosyal yaşam biçimlerine müdahale vb. gibi nedenlerdir. Sonuçta tüm bunlar, devleti ve sistemi karşıya alan bir hareketin saikleridir. Milyonlar, örneğin "hükümet istifa" şiarının ardında durmuştur. Bu, eksik bir adımdır, ama ileridir.

Leninist Parti bu eksikliği fark ederek tamamladı. "Hükümet İstifa İktidar Halka" şiarıyla ilk elden yapılması gerekeni ortaya koymuş oldu. Halklar bunu benimsedi. Ufukları burjuva sınırları aşamayanlar telaşa kapıldı. Çünkü iktidar halka talebi Halk Devriminin taleplerinden biridir. Onlarsa yalnızca burjuva muhalefet çizgisinde ısrarlıydılar. Bu çevrelerin iktidar perspektifi olmadığından, devrim onlar için geleceğin uzak

bir tarihi olduğundan, bu ayaklanmayı da anlamadılar.

Kızıl Meydan kazanıldığı andan itibaren bir merkezi koordinasyona bu ayaklanmayı yönetecek Kurmay'a ihtiyaç olduğunu ısrarla dillendirdik. Namazda gözü olmayanın ezanda kulağı olmazmış! Ayaklanmadan köşe bucak kaçanlar, onun kurmaylığını, bu ateşten gömleği giyecek de-gillerdi ya!

Her devrimci partinin ayaklanmanın başarısı için çalışması, bunun için taktik ve strateji geliştirilmesi gerekir. Fakat bizde işler tersten işliyor. Koca koca adları olan siyasi çevreler, daha ilk günden ayaklanmayı sönmümlendirmek, devlet için kabul edilebilir sınırlara çekmek amacıyla yoğun bir çaba harcadılar. Halkların taleplerini ve istemlerini daha ileri götürceklerine mevcut durumdan da geri talepler ileri sürdüler. Öyle ki halkalar kendiliğinden bilinciyle "hükümet istifa" derken onlar işi çevre düzenlemesi ve parkla sınırlı tutmak için ellerinden geleni yaptılar.

Taksim Ayaklanması çok önemli bir araç daha ortaya çıkardı; belki hala nüve halinde fakat ilerleyen süreçte yeni ayaklanmaların organları olacak forumlar oluştu. Dediğimiz gibi henüz nüve halinde yine de gelişme ve yaygınlaşma gösterebildiler. Bu forumları, ilerleyen zamanda komite, meclis (ismi çok önemli değil) biçimiyle halk temsilcilerini seçerek bir halk meclisine dönüştürmek

gerekir. Bütün ayaklanmalar bu meclisin kurmaylığı ile büyütülüp bir halk devrimine ve halk iktidarına ulaştırılabilir. Bundan sonrası için de beklemek gerekir. İşçiler, emekçiler, yoksul halklarla daha fazla ilişki kurmanın gerekliliğiyle örgütlemeli, insanlara devrimdeki çıkarları somut anlatılmalı. İdeolojik ve pratik hazırlıklar yapılarak iki ayaklanma arasındaki zamanı kısaltmak için çaba harcamalıdır.

31 Mayıs Taksim Ayaklanması'na hazırlıksız yakalandık ve daha sonradan müdahalelerle ileri taşımak için çaba ve emek verdik. Bunlardan dersler çıkardık. İkinci ayaklanmanın mimarları olmalıyız. Bir daha hazırlıksız yakalanmanın hiçbir geçerli nedeni olamaz. Bizler Leninistler olarak, bu ayaklanmaları öngören hareket olarak pratik hazırlığımızı da buna uygun yapmalıyız. Burada daha fazla görev biz devrimci işçilere düşmektedir. Artık daha fazla okumalı, yazmalı ve daha donanımlı olmalıyız. Çalıştığımız iş yerlerinde, oturdumuz semtlerde işçilerle kurulacak ilişkilere; önümüzdeki süreçte politikalarımızın ete-kemiğe bürünmesi için çok ihtiyacımız var. Bu gerekliliklerle kurulan her komitenin, kurulan her dostluğun, tanışılan her ailenin önemi olacak. Eksik kalmamak için bu günden bunları sağlamak gerekir.

Mücadele Birliği Platformu Temsilcisi / Gezi Tutsağı Ali Ekber Sever

Zindanda Yatarken Bile Asla Yalnız Kalmamak

Ali Varol Günal

19 Aralık Katliamının üzerinden 13 yıl geçti... 13 yıl boyunca devrimci tutsaklar, duvarları kan boyalı F Tipi zindanlarda tutuluyorlar. Duvarları kan boyalı; çünkü 19 Aralık 2000 tarihinden bugüne yüzlerce insan F Tipi zindanlara karşı verilen mücadelede hayatını kaybetti. Duvarları kan boyalı; çünkü 19 Aralık Katliamı sonrasında F Tipi zindanlara götürülen insanlar, üzerlerindeki kanlar kurumadan, bu zindanlarda işkenceyle karşılandılar. Duvarları kan boyalı; çünkü o duvarlara sıçıran devrimcilerin kanlarının izleri ne yıkamayla ne de kat kat boya silinebilir!

19 Aralık 2000 tarihinde, 20 zindanda bulunan devrimci tutsaklara karşı başlatılan katliama, faşist devlet, alçakça bir ironiyle “Hayata Dönüş Operasyonu” adını vermişti. Güya içerideki tutsaklar, örgütlerin baskısıyla Ölüm Orucu’na sokuluyorlar, devlet-i ali de onları operasyonla kurtarıyor ve hayata döndürüyordu!

Bilanço: 28 ölü, yüzlerce ağır yaralı... Ve hayatta kalmaya başaranlara uygulanan, günlerce süren işkenceler!

Belli ki, faşist devletin korkusu başından aşmıştı. Yoksa zindan savaşlarının en kanlı perdelilerinden birini böylesine pervasızca açmaya yürekleri yetmezdi. Zindanlarda süren devrimci mücadele, egemen tekelci sınıfın uykularını kaçırıyor, yaşadığı ekonomik ve siyasi krizin etkisiyle, içerideki tutsaklara kelimenin gerçek anlamında rehine politikası izliyordu. Dışarıda süren, sınıflar mücadelesinin en keskin hali olan iç savaşın gelişimine göre, tekellerin faşist devleti de elinin altındaki rehinelere katlederek, toplumu sindirmeye, adeta “devrimci yönde attığınız her adımda, içerideki önderlerinizi, savaşçılarınızı katledeceğim” mesajı veriyordu. Buca’da, Ümraniye’de, Diyarbakır’da ve en son Ulucanlar’da yaptığı katliamlarda bu konuda sınır tanımaya-çağını göstermişti. Emperyalist devletlerin kapılarında borç dilenen başbakanlar, içeride devrimci tutsaklara karşı adeta aslan kesiliyorlar, esp gürlüyorlardı. 19 Aralık Katliamı’nda başbakan olan Bülent Ecevit “içeride düzen sağlanmadan dışarıda düzen sağlanamayacağı”ndan bahsediyor ve hazırladıkları katliamın gerekçesini ortaya koyuyordu. Zindanlarda o kadar imkansızlığa rağmen, devletin bütün saldırıları karşısında süren mücadele, işçi sınıfı ve emekçilere büyük bir güven vermiş, zindanlar adeta Türkiye ve Kürdistan devriminin moral kaleleri olmuştu. Buralarda dalgalanan kızıl bayrakları indirilmeden, tekelci burjuva sınıfın ve onun devletin, devrim korkusundan kurtulması mümkün değildi; çünkü içerideki mücadele dışarıya da ilham kaynağı oluyor; toplumsal bir devrim, günden güne mayalanıyordu.

Giriştikleri vahşice katliama rağmen, devrim heyulasından kurtulamadılar; çünkü devrimci tutsakların, bu tarihin gördüğü en eşitsiz savaşında gösterdikleri yiğitlik ve cesaret, baş eğmezlik, egemenlerin korkusunu daha da artırdı. Burjuva yazarların “ideolojiler için ölüme dönmeye geçti” vazılarının ortalığı kapladığı bir dönemde devrimci tutsaklar, tek kişilik hücrelerde Ölüm Orucu eylemini yükselttiler. Gelecek özgür günler için, devrim ve sosyalizm için hayatlarını hiç çekinmeden ortaya koydular.

Bütün dünya, devrimcilerin, komünistlerin teslim alınmayacağını, baş eğmeyeceğini bir kez daha gördü. Tarih, kitlesel kahramanlığın en büyüklerinden birine tanık oldu. Türkiye ve Kürdistan devrim tarihinin en kızıl sayfaları bugünlerde yazıldı.

Sınıflar mücadelesinin sürdüğü her yerde ve her zaman, zindanlar mücadelesi de aynı yoğunlukta sürmüştür ve sürecektir. Devletlerin katliam politikalarını şu ya da bu partiye, şu ya da bu kişiye bağlamak doğru değildir. 19 Aralık Katliamı, o dönemde tekelci sermayenin hangi partisi iktidarda olsa, onun tarafından yapılacaktı. Zaten dönemin bütün burjuva partileri, katliamı desteklediler; bütün sosyal reformist partiler de, doğrudan desteklemeseler bile, tüm tutumlarıyla devrimcilerin katledilmesine adeta çanak tuttular. Elbette tarihin hafızası güçlüdür ve bunları kaydetmiştir. Bu ülkenin zindanlarında insanlar, sadece ve sadece koyu sessizliği bozabilmek için kendilerini yaktılar.

Bugün F Tipi zindanlarında baskılar ve işkenceler sürüyor. Bunların çok azı kalın duvarları aşarak insanlara ulaşabiliyor. İçeride devrimci tutsakların sürdürdüğü mücadeleyi susku fesadıyla boğmaya çalışma hala devam ediyor. İçerideki tutsaklara rehine politikası uygulamak, tecrit sistemi hala sürüyor.

Devrimci tutsaklar, daha sinsî yöntemlerle teslim alınmak isteniyor. Zindanların yıkılıp tutsakların özgürleştirilmesi de devrimimizin ana hedeflerinden biri olmaya devam ediyor. Zindanlarda süren savaşla dışarıda süren iç savaş, birbirini doğrudan etkileyerek sürüyor. Sermaye sınıfının devrim mücadelesi verenleri zindana atmakla tehdit etmesi de sürüyor. Ve sınıflar mücadelesinin gelişimi içinde yeni 19 Aralıklarla karşılaşmamamız için hiçbir neden yok. Ve tarihin yeni kahramanlıklara tanık etmesi de kimseyi şaşırtmayacaktır. Devrimci tutsakların özgürlüklerine kavuşacağı günler ise sanıldığı kadar uzakta değildir. Devrim mücadelesi geliştikçe, yaşayanlar o günleri de görecekler.

Büyük devrimci, büyük önder Amilcar Cabral’ın dediği gibi, “Gerçek özgürlük” ise, “en son tutsak özgür olduğunda başlayacak”. Ve biliyoruz ki, özgürlükler ancak ve ancak mücadele edilerek kazanılacak.

Murat Yaşadığı Gibi Gidendir

Yine Aralık ayındayız. kalemlerimiz bir kez daha 19 Aralık günlerine ayarlı.

(...) O günlere dair çok şeyler yazıldı, çok şeyler anlatıldı. Onlarca teori üretilip büyük tepitlerde bulunanlar oldu, ancak o gündün geriyne kalan tek bir gerçek vardı o da dirençlerin, bedel ödemeyi göze alanların tarih yazdığıdır.

Tarih böyle yazılıyor ve yazılan tarih içinde yaşanan hiçbir şeyin unutulmaması gerekiyor. Karanfilleşenlerde bunların başında geliyor.

O gece geldiler. Kurşunlar, bombalar, gazlar, kimyasallar arasında can istediler... Altı kadın ve 6 erkek kurşun ve feda yürekleriyle Bayrampaşa’da ölümsüzleştiler.

Onbir tutsak dışında bir tek Murat vardı uğurlananlar içinde.

Yüzünde tebessümü eksik olmayan her daim gülümseyip espriler yapan emekçiliğiyle öne çıkan bir Murat düşüyor yüreğe.

Şüphesiz düşleri, idealleri, yüreğinde geleceğe dair taşıdığı nice şeyler de vardır. Onu yoldaşları anlatıyordu ama biz sınırlı zamanlarda ya da böylesi kuşatma anlarında yan yana bulunmanın sıcaklığını paylaşmış olacağız.

O gece maltadayız. Operasyon başladığı an şebekeye doğru koşanlar içindeyiz. İlk yaralanmaları böyle bir anda yaşıyoruz. Ağır yaralıları sırtımızda hafif olanların kollarına girerek, kimimiz seke seke korunaklı yerlere geçiyoruz.

Kurşun, bomba, gazlar ve oluk oluk akan kanlar maltayı sarıyor. Kadınlar koşununun kapısı en yoğun yer oluyor ve bağlantının kopmasına neden oluyor. Sonra daha sağlam bir yere kadar “set” oluşturuyoruz. Ölüm Orucu direnişçileri bizim koşular yoğun şekilde kuşatılıp ateş altında olduğu için daha korunaklı diye Muratların kaldığı 12. koğuşun merdiven boşluğunda müzik eğitimi-çalışması için yapılmış stüdyo yu andıran küçük bir odada toplanıyorlar.

(...)Yer dar, sayımız fazla. Murat ile göz göze geliyoruz. Çuvalları gösteriyor, yer açalım diyoruz. Bir çuvalı kaldırıyor “Bu ne?” diyor. Giysilerin olduğunu anımsıyoruz. Herkes üstündeki çok ıslak olanları hızla değiştiriyor. Çuvallara yakın olduğu için Murat a- çıp eşyaları çıkarıyor.

Eşyalar 17 Ağustos depremi sonrası ihtiyacı olan depremzedelere gönderilenlerden geriye kalanlardı. İlk parti gönderilmiş, sonrası için bekleniyordu ki, süreç yaşandığı ve dışarıdan ihtiyaçlar karşılandığı için düzenli bekletiliyordu. Şimdi bize ihtiyaç oluyor...

Murat çuvaldan çıkardığı ilk kazağı elinde tutup “Bu tam da sana göre” deyip bana uzatıyor. Bu durum gülüşmelere yol açıyor. O kazak tesadüfen bana aitti. Bir kazak daha çıkarıyor. “Bu da bana göre” esprisi yapıyor ancak üzeri ıslak olmadığı için değişmeyecek olsa da espriyi devam ediyor. “Mustafa Yılmaz burada mı, sonra eşyaları karıştırıyoruz, izinsiz alıyoruz diye bizi eleştirmesin” diyor.

Her şeyin iç içe yaşandığı o an ölümü de, yaşamı da paylaşıyoruz, espriler de bunun bir parçası oluyor.

Mustafa özgür tutsakların ana komünçüsüdür. Komüncü olan Murat’la paylaşımları yoğunudur. Bir ihtiyaç olduğunda birbirlerini bulur onların onayı ve bilgisiyle ihtiyaçlar karşılanırdı. Murat’ın esprisi de bunun içindir.

Alanı daraltan eşya vb. koğuş içine attığımızda tam karşıda üst çatılarda yoğun atışlar yapıyor, kaldığımız tavan delinmeye başlıyor.

Biraz sonra ne olacağı belli değil. Belli olan başımız dik karşılayacağız her şeyi. Hani şair diyor ya “Yaşam da ölüm de delikanlıca olsun” diye. O misal “gayrı yeter” deyip çıkıyoruz halay çekmek için havalandırmaya...

Kafesteki güvercinleri salıyoruz. “Mitrallyöze vur ha vur” derken ayaklarımız yeri, sesimiz göğü sarsıyor. Biliyoruz Ayşe İdil de bizimle...

Tahammül edemiyorlar bu tabloya. Yo-

Biraz sonra ne olacağı belli değil. Belli olan başımız dik karşılayacağız her şeyi. Hani şair diyor ya “Yaşam da ölüm de delikanlıca olsun” diye. O misal “gayrı yeter” deyip çıkıyoruz halay çekmek için havalandırmaya...

ğün gaz atışı, taramalar arasında içeriye geçmeler dışarıda kalanlar ile direniş devam ediyor.

Murat’la dışarıda kalanlar içindeyiz. Ölüm Orucu direnişçileri nefes almakta zorlanıyorlar. İçeriye geçmememiz için kapı tarafını tanyor, yoğun gaz atılıyor. “İçeriye girerseniz vururuz” diye anons ve çağrılar

yapılıyor. Dışarıdayız ancak soluk almak zor. Ölüm Orucu direnişçileri kötüleşiyor. “İçeriye gireceğiz” diyoruz. Önde üç kişiyiz. Murat ile kol kola... Diğerleri aynı şekilde arkadaşan birbirlerine kenetlenerek yürüyoruz. Murat ve diğer arkadaşım yarası ağır, benim ise hafif. Kemiyi parçalanarak kadeşaya tampon-tumike yapıyoruz Murat bacağıma doğru uzanmış... “Nasılsın?” diyebilirim. Yara yerine baktığımızda tampon ve tumike ile müdahale edilebilecek bir yer değil. Kan oluk oluk akıyor. Üstümde temiz bir giysiden bir parça kesip tampon yapıyoruz, ancak kan azalsa da akmaya devam ediyor. Yapacak tek şey var, o yeri elle tutup avuç ayası ile bastırmak. Öy-

le yapıyorum. Kan akışını durduruyoruz. Kucağıma uzanmış şekilde göz göze geliyoruz. “Öyle tutacak mısın?” diyor. “Evet, istersen bırakayım” diyorum. Gülümsemeye devam ediyor. Kan kaybından dolayı rengi biraz solgun, dudakları kuruyor, ancak hiçbir acı, sızı belirtisi göstermiyor... Öyle ki, o an herkes kendi yarasını bırakmış birbirinin yarısını sarmaya, acısını hafifletmeye çalışıyor.

“Sen nereden yaralandın?” diyor. “Önemli değil, girip çıkmış” desem de “Ayağın sarı” diye ısrar ediyor. Bir arkadaş tampon yapıyor, içi rahatlıyor.

Koğuştaşikler bizi merak ediyor. Biz ise onları... Yaralıların isimlerini iletıyoruz. Ağır yaralı olan Murat ve diğer arkadaş, “Yoldaşları içeride, merak etmeyin” diyoruz. Murat ise “Ne ağrı?” diye fısıldıyor.

Çok geçmeden 15. koğuşun altı yoğun şekilde taranmaya başlıyor. Kapıya çarpan kurşunlar sekup merdiven altına yönelip, yoğun yaralanmalara yol açınca Mustafa “Bu kapı kapanmalı” diye doğrulup önünde durduğunda vuruluyor.

Peş peşe Mustafa’nın, Ali’nin, Cengiz’in isimleri slogan olarak bize ulaşıyor. Biz de dışarıdan katılıyoruz. Yaralıları da fazla...

Murat’ın gözleri yoldaşlarında... Yaralı olanlar dışarıdakiler geliyor. Tampon için temiz malzeme ve uygun şeyler ile müdahale devam ediyor. Murat’a “hyi olacaksınız” deyip hemen yanımda boylu boyunca uzanan Mustafa, Cengiz, Ali’nin yanına geçip alınlarından öpmeye gidiyorum. O an Murat’ın elimi sıkıca tuttuğunu hissediyorum. “Benim için de öpersin” der gibi bakıyor. O an sadece gözle konuşuyor.

Hani bazı analarda gözler her şeyi anlatır derler ya böylesine bir andır yaşananlar...

Renkler solup, dudaklar kurusa da ağızdan sözler zor çıkacak olsa da gözler her şeyi anlatıyor. Ki Aşur giderken bu nedenle “Gözlerim arkada kalmayacak” diyerek katlanıyordu.

Duvarın delinmesine izin verip acilen sedyelerin getirilmesini istediğimizde zaman akıp gidiyor. En azından Murat’lar ağır yaralı olanlar bu tarihin gazileri olup sonrasında ona layık şekilde yaşarlar düşüncesindeyiz.

Elbette bu bir oldu bittiyle olmuyor. Orada bulunan yapıların temsilcileriyle bir değerlendirme yapıp mağrur şekilde tarihi düşeceğimiz gerçeğiyle birlikte talepler iletiliyor. Her şey kabul diyorlar. Önce ağır olanlar hastaneye kaldırılacak. Öyle de oluyor. Sonra da beni düşeceğimiz yollara. Gitmek istememek de kendi yaralanmamızı da kendimiz saracağız bilinciyle diğer yaralılarla kucaklaşıyor, ambulanslara taşınıyoruz.

Murat giderken soluk alıyordu. Onu en son böyle anımsıyorum. Hastanede karşılaşırsınız ümidimiz yok değil. Ancak onun gibi Seyhan, Özlem, Gülser ve Nilüfer’in haberi de hastanede alıyoruz.

Yürekle bir kez daha kabına sığmaz oluyor. 28 yürekle çıkılan yolda 122’ler olarak tarihe geçiyor büyük direniş.

(...) Gayrı sözün özü Murat yaşadığı gibi gidendir. Sevgiyle...

Siper Yoldaşımın Kaleminden

“HAYATA DÖNÜŞ” İÇİN AİHM’DEN BİR CEZA DAHA

19 Aralık katliamını Çanakkale zindanında yaşayan kadın tutsakların Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’ne yaptıkları başvuru 10 Aralık günü sonuçlandı, devlet tazminatına mahkum edildi.

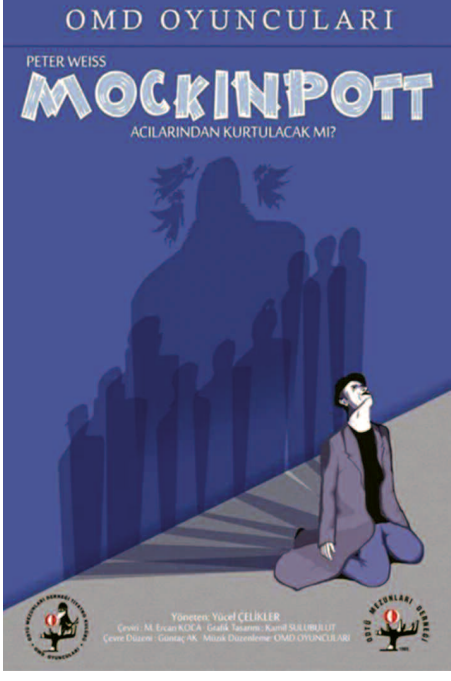
4 kişinin ölümsüzleştigi ve onlarca tutsağın yaralandığı Çanakkale Zindanı’nda AİHM’e başvuran 20 kadın tutsaktan 6’sı için AİHM karar verdi. “Türkiye’nin yaşam hakkı ve işkence yaşağıyla ilgili soruşturma yükümlülüğünü ihlal ettiğine” karar veren A-

İHM, Elif Vural Yaş, Meral Kıdır, Leyla Alp, Süreyya Bulut, Filiz Uyan ve Gülay İncesu için toplam 36 bin 200 Euro tazminat ödenmesini istedi.

Operasyon sonrasında Çanakkale Ağır Ceza Mahkemesi’nde 154 tutsak ve 563 jandarmaya dava açılmıştı. Tutsaklar hakkında 7 yıl süren dava 2008’de zamanışımına uğramıştı. Jandarmalar ise “Bu suçları işlediklerine dair mahkûmiyetlerine yeter, kesin ve inandırıcı deliller elde edilemediği” için beraat etmişti.

Bu dava, Türkiye’nin Hayata Dönüş Operasyonu ile ilgili mahkum olduğu ilk dava değil, Türkiye’nin daha önce de A-İHM’de birçok kez mahkumiyeti var.

"Kendinizi Güvende Hissediyor Musunuz?"

Kendime yeni bir hayat kurmak istiyorum!"

"Hapishanede miydiniz? Ama iş yerini izinsiz terk etmek iş sözleşmesinin feshini gerektirir! Kovuldunuz!"

"Korkma, doktor içinde çürümüş ne varsa kesip atacak ve sen kendini daha iyi hissedeceksin!"

"Bazı şom ağızlılardan çıkan endişe verici uyarılara rağmen ortada endişelenecek bir durum yok, meğer ki biz çizdiğimiz yolda, birlik içinde ve kararlı adımlarla yürüelim sevgili vatandaşım!"

"Dünyaya her inişimde öyle mutlu oluyorum ki.. Burada her şey ne kadar mükemmel yahu!"

"Neden bazen sakın sakın ayakta dururken yere düşüyorum aniden? Ve neden oturmaya kalktığımda altımdaki sandalye yok oluyor yerinden? Ve ben, niye adam gibi sandalyede oturmak varken kış üstü çamurun içinde buluyorum kendimi birden?" *

Sevgili Bay Mockinpott, özgürlükten söz eden her cümlemin "ama" ile başlayan bir başka cümle tarafından

yok edildiği herhangi bir ülkede, herhangi bir zamanda göz altına alındığımız, mahkemeye çıkabilmek ve adalet meleşinin lütfuna mazhar olabilmek için son paranızı kapırdınız, karnız beş parasız kaldığınızdan dolayı sizi evinizden kovdu, patronunuz sizi kapı dışarı etti, hastanede organlarınızın bir bölümünü kaybettiniz, devletin yüksek katları sizi dinlemeye bile katlanamadı ve "yüce makam"dan da eli boş döndünüz... Oysa siz de diğer "Mockinpott"lar gibi, kurulu düzenin "sadık" ve "örnek" bir yurttaş olarak yaşamınızı tüketiyordunuz ve kendinizi Güvence Altında hissediyordunuz... Öyle mi?.. Gerçekten güvende miydiniz?***

Çalışmalarını Yücel Çelikler yönetiminde sürdüren Omd Oyuncuları, Peter Weiss'in "Bay Mockinpott Acılarından Kurtulacak Mı?" adlı oyunuyla, 26 - 27 Aralık tarihlerinde Ankara 75. Yıl Sahnesinden izleyicileriyle buluşuyor.

*Oyun Metninden Alınan Parçalar
** Yazı Yücel Çelikler Tarafından Kaleme Alınmıştır.

"Mockinpotti Koppinbocki Mot-tinbrok! Adın önemli değil, önemli olan ne işin var bu saatte burada?"

"Derdini merkezde anlattırın! Yürü!"

"Diyorlar ki, sen düzeni bozmuşsun!"

"Elli benim avukatlık ücretimi, elli de kefalet parasını yatırdın mı, anında serbestsin, garantili!"

"Benim artık senin bir kocam yok!"

Sarıgazi Ekin Sanat Derneği'nde 19 Aralık Anması

lahlarla, kurşunlarla katledilen devrimci tutsaklar için Sarıgazi Ekin Sanat Derneği'nde anma etkinliği düzenlendi.

Gezaevlerinde katledilen devrimciler şahsında bir dakikalık saygı duruşunun ardından dernek temsilcisi konuşma yaptı. "Devletin, devrimcileri zindanlara kapatarak, toplumdaki yalıtıma çalıştığını" belirtti. Katliamların devrimcileri teslim alamadığının altını çizen temsilci, devrimci tutsaklar özgürleşmeden emekçilerin özgürleşemeyeceğinin altını çizdi. Etkinliğe

katılanlar arasında katliamı yaşayanlar da vardı.

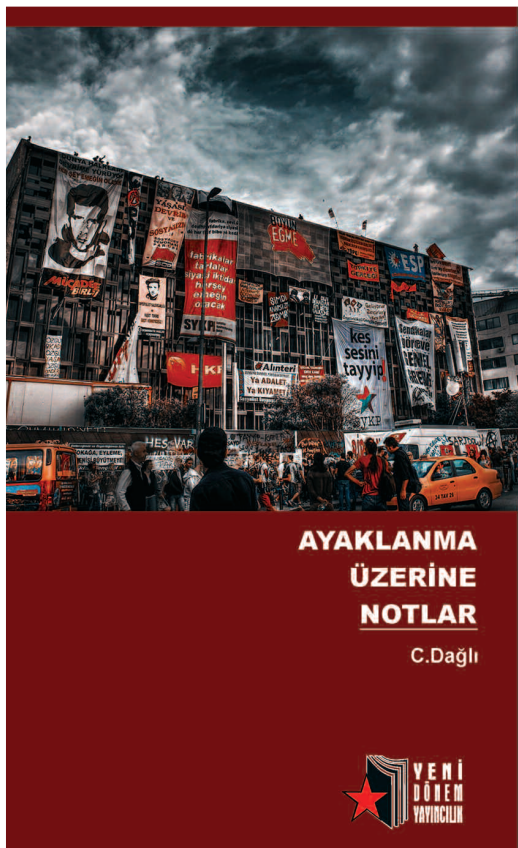
Haziran Ayaklanmasında tutuklanan Mücadele Birliği Platformu Ali Ekber Sever'in gönderdiği mektup etkinliğe okundu. Ardından bir sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi. Etkinlik Emelge Ezgi'nin dinletisi ile devam etti.

Devrim Tiyatrosu'nun hazırladığı "Sevim Taşan Kim?" isimli oyun bu kez de Sarıgazi'de sahnelendi. Gezi ayaklanmasına göndermede bulunan oyun, ilgiyle izlendi.

Sarıgazi Ekin Sanat Derneği 19 Aralık 2000 yılında cezaevlerine yapılan operasyonda katledilen devrimcileri anmak için etkinlik düzenledi.

F tipi hücre saldırısını hayata geçirmek için, 19 Aralık 2000 yılında 20 cezaevine birden düzenlenen saldırının üzerinden 13 yıl geçti. Adına "Hayata Dönüş" denilen operasyonda ateşli si-

Çıkıyor

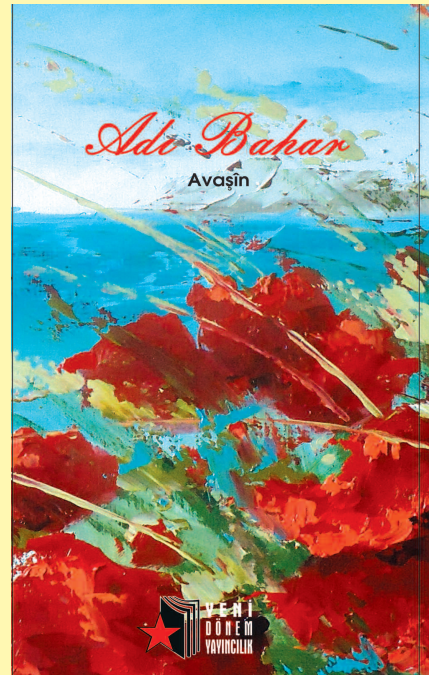
Kahramanlık çağının kapandı mı söyleyenler, 31 Mayıs'a ve Haziran'a baksınlar. Yoğun saldırılar altında barikatlara, sokaklara koşanlar, bu çağın sürdüğünü gösterdiler. Barikatlar orada burada toplanan derme çatma malzemeler üzerinde değil, başkaldıranların cesareti üzerinde kuruluydu. Gösterileri sürdürmek, kent merkezlerine, alanlara yürümek için ortay konan yürekli davranış, toplum üzerinde derin bir etki yarattı. Ortaklaşa ve insanca bir gelecek, halk kitlelerinin yürekli davranışları, kahramanca girişimleriyle kurulacaktır.

AYAKLANMA
ÜZERİNE
NOTLAR

C. Dağlı

*aşk ve umut ki
kar'a kış'ta bile bahar'dır...*

Adı
Bahar

çekilmişken bayraklar
yas kara'sı
ve kar'a kış'a
teslim olmuşken..
sular kurumuş
bulutlar göçmüşken
takılıp göçmen kuşların ka-
natlarına
uzak yollara..
sonra
karanlığa ütirmişken bir
yanımı..
işte böyle her bitimde
hep yeniden diriltten
aydınlık gül'üslü
bir umut doğar..
büyür içimde..
en derinde
adı bahar...

Avaşın..

çıkıttı...

Van İçin Sanatçılardan Eylem!

Vanlı depremzedelerin konteynırda elektrik ve sularının kesilmesi sanatçılar tarafından protesto edildi. Sanatçılar soyunarak tepkilerini ortaya koydu.

14 Aralık'ta Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen Alternatif Sanatçılar Van Üşüyor yazılı pankart açtılar. Elleri Bendir ve Sazlarıyla Van'da elektrik ve suların kesilen depremzedeler için bir araya geldiler. Sık sık "Van Üşüyor" sloganını attılar. Eyleme Ferhat Tunç, Agirê Jiyan ve birçok sanatçı katıldı.

Vanlı depremzedelerle dayanışma için yapılan eylemde sanatçılar ceket ve kazaklarını çıkardılar.

Basın açıklamasını okuyan Ferhat Tunç; "Bine yakın ölü, binlerce yaralı ve enkazın ardından şimdi de birden fazla anlamıyla 'üşüyen' bir gerçekle karşı karşıyayız. 'Gerçek' diyoruz; çünkü kaderin, ilahi adaletin değil; olup bitenleri, en başta kar hürsünün tezahürü sayıyoruz." Basın açıklamasından sonra Vanlı depremzedelerle dayanışma için türküler söylediler.

Eylem Van Üşüyor sloganıyla sona erdi.

Venezüela: Bolivarcı Devrime Devam!

Venezüella'da 8 Aralık günü yapılan yerel seçimlerin galibi Maduro'nun partisi Birleşik Sosyalist Parti (PSUV) oldu. Venezüella Birleşik Sosyalist Partisi (PSUV) toplam geçerli oyların % 58.92'sini aldı.

Yapılan seçimlerde Venezüella Birleşik Sosyalist Partisi PSUV 12, MUD 8 eyalet valiliği kazanırken, 257 belediyeden 196'sı PSUV'un oldu. Başkent Caracas'ı da PSUV kazanırken, ülkenin ikinci ve üçüncü en büyük eyaletleri Maracabio ve Valencia'yı ise muhalif blok kazandı. Venezüella Ulusal Seçim Konseyi, PSUV'un 5.111.336, MUD'un 4.435.097 oy aldığını açıkladı.

2013 yerel seçimleri, Chavez'in ölümünden sonra PSUV'un Nicolas Maduro önderliğinde girdiği ilk seçim olması açısından önemli. Uluslararası karşı-devrim bir kere daha kaybetti. Venezuela halkı Chavez'in izinden gitmeye devam etti.

FHKC 46. MÜCADELE YILINDA

Leyla Halid, uzun yıllardır ABD emperyalizminin yarattığı ve dayattığı tek kutuplu dünyanın son dönemlerine şahit olduğunun altını çizdi

FHKC'nin çalışmalarından söz eden Halid, bütün zorluklara rağmen birinci kongrelerini gerçekleştirdiklerini aktardı; başta gelen en büyük zorluğun da işgal olduğunu hatırlattı.

Halid, "Halkımız tüm müdahalelere rağmen ayaklandı. ABD ve siyonistler bu harekettten korktu. Arap baharı denilen süreci kendi çıkarlarına çevirmeye çalıştılar" diyerek emperyalistlerin Suriye'yi kendi çıkarları için parçalayarak yıkamak istediklerini söyledi.

FHKC olarak daha ilk günden itibaren herkesi bölünmeyi bitirmeye ve yeniden mücadele hattına sarılmaya çağırıldıklarını vurgulayan Halid, "Oslo barış görüşme süreçlerine karşı çıktığımız gibi, şu anki müzakere süreçlerine de karşı çıkıyor ve muhatapları bu süreci bitirmeye çağırıyoruz. Herkesi, milli müzakere sürecinden çıkan sonuçları uygulayarak Filistin halkı direnişini yeniden diriltmeye, Filistin Kurtuluş Örgütü yeniden inşa etmeye ve işgalciye karşı direnişimizi yükseltmek için milli bir stratejiyi yeniden ortaya koymaya çağırıyoruz" dedi.

FHKC Genel Sekreteri Ahmad Saadat'ın cezaevinden gönderdiği mesajı ileten Leyla Halid, Saadat'ın isteği üzerine tüm salonu Nelson Mandela için saygı duruşuna geçirdi. Halid, İsrail zindanlarında tutsak olan FHKC Genel Sekreteri Ahmet Saadat'ın gönderdiği şu mesajı okudu: "Türkiye halkları, sizinle

birlikte sürdürdüğümüz mücadele ile zafere ulaşacağız. Dayanışmanızla halkımızın haklarını elde edeceğiz. Karanlık otoriteyi ve işgali bitirmeye doğru yolumuz devam ediyoruz."

Alkışlarla uğurlanan Leyla Halid'den sonra sözü HDP Eş Başkanları Ertuğrul Kürkçü ve Sebahat Tuncel konuştu. Tuncel "Kürtler ve Filistinliler olarak çok benzer şeyler yaşadık. Biz de öldük, zindanlara düştük. Ortadoğu halklarının kadri ortak. Ama bir ortak yanımız daha var; diz çökmedik. Asla diz çökmeyeceğiz. Önemli olan devletler, sınırlar değil, insanlardır. Kürt halkı ve Filistin halkı özgür olmadan Ortadoğu, Ortadoğu halkı özgür olmadan Türkiye halkları özgür olmaz" dedi.

Türkiye Filistinliler Topluluğu Derneği Başkanı Ziyad Deliz'in ardından Hasan Tahviri, FHKC'nin yıldönümü dolayısıyla yayınladığı bildiriye okudu. Tahviri, "Filistin'in devrimci seçeneğini benimseyen FHKC olarak, her zaman olduğu gibi halkların özgürlük ilkelerini benimseyenlerin arkasında duracağımızı ve dünyadaki özgürlük hareketlerinin dayanışmaları ile gurur duyduğumuzu bir kez daha vurguluyoruz" dedi.

Etkinlikte, Filistin halkının mücadelesine destek vermek, İsrail'in katliamlarını kınamak için Türkiye sosyalist hareketinin dayanışma eylemlerinin görüntülerinden hazırlanan bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Ardından FHKC'nin 46

yıldır verdiği mücadeleyi anlatan "Kızıl Dev: bitmeyen bir hikaye" adlı sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi. Etkinlik, müzik dinletisi ile sona erdi.

7.25 Dolarla Yaşayamayız!

ABD'de McDonald's, Burger King, KFC, Wendy's ve Taco Bell fast food yemek şirketlerinde düşük ücretle çalışan işçiler 24 saatlik grev ve protesto gösterileri düzenledi.

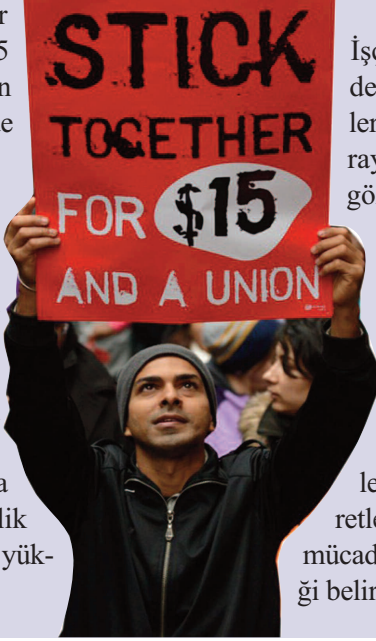
6 Aralık günü, işçiler düşük ücretlerin yükseltilmesi ve sendikalaşmalarının önündeki engellerin kaldırılması için ABD'nin birçok eyaletinde protestolar yaptılar. ABD'de 100'e yakın şehirde fast food işçileri protestolar düzenledi ve saati 7.25 dolar olan ücretlerinin yükseltilmesi talebinde bulundu.

Düşük ücretlerle çalışan diğer sektörlerdeki emekçiler de protestoları destekledi ve McDonald's, Burger King, KFC, Wendy's ve Taco Bell gibi zincir restoranların önlerinde ortalama 8,94 dolar olan saatlik ücretlerinin 15 dolara yükseltilmesini istedikler.

Fast food çalışanlarının bu eylemleri öncesinde Walmart isimli alışveriş merkezinde çalışanlar bir günlüğüne çok yüksek indirimlerin yapıldığı Black Friday gününde dikkatleri düşük ücretlere çekmek istemişlerdi. ABD'de fast food işçileri genellikle 20 yaşın üzerinde, ailesi ve bakması gereken çocukları olan ve yüzde 68'i ailedeki öncelikli para kazanan kişiler.

Uluslararası Servis İşçileri Sendikası'nın desteklediği bu eylemlerde birçok grup bir araya geldi. Eylemlerde göze çarpan en önemli slogan ise "7.25 dolarla yaşayamayız" oldu.

Detroit, Chicago, New York gibi önemli merkezlerde düzenlenen gösterilerle birlikte asgari ücretlerin yükseltilmesi için mücadeleye devam edileceği belirtildi.

KİEV ÖNLERİNDE TAYLAN İŞİK

1943'te Moskova önlerine kadar geldikten sonra tarihi bir bozgunla Berlin'e kadar kovalanan Almanları yeni bir bozgun mu bekliyor?

Ukrayna'dan ve bu eski Sovyet ülkesini yutmak için, arkalarına AB ülkelerini alarak, büyük bir iştahla hareket eden Alman emperyalistlerden söz ediyoruz.

Guido (isteyen bunu Guydo diye de okuyabilir, yanlış olmaz) Westwelle, Alman Dışişleri bakanı, daha önce hiç rastlamadığımız şekilde, Ukrayna'da hükümeti devirme amaçlarını açıkça ilan etmiş "muhaliflerin" arasına katılıp Kiev sokaklarında dolaşabiliyor.

Küstahlık mı, kartların açıkça oynanması mı yoksa çaresizlikten her

türlü perdeleme çabasına son verip sahaya bizzat inme mi demeli?

Ne olursa olsun Alman Dışişleri Bakanı'nın bizzat göstericiler arasında katılması Almanya'nın bu ülkeyi yutmak için nasıl bir gözüdönmüslük içinde olduğunu gösteriyor.

Avrupa Birliği bayrağı altında Almanya'nın manipüle, finanse ve organize ettiği gruplar iki haftayı aşan bir süre Ukrayna'nın sokaklarını neden işgal ettikleri biliniyor.

Özetle, Ukrayna devlet başkanı Yanukoviç, ülkesini Almanya'nın midesine indirecek anlaşmayı, Rusya'nın devreye girmesiyle imzalamaktan son anda vazgeçince emperyalistler "demokrasi ve özgürlük" adına düğmeye bastılar.

Euro, salam ve sarımsaklı sucukla ayarttıkları, biri boksör eskisi "muhalifet" liderleri, özgürlük, adalet ve Avrupa Birliği aşkına adamlarını sokaklara saldılar. Göstericilerin, yani Almanya'nın öfkesi büyüktü çünkü

Ukrayna'yı, yani bu eski ve önemli Sovyet ülkesini emperyalist işkembe ye tam indi-inecek derken Rusya adeta onların kursağında çekip aldı.

Bu, Avrupalı emperyalistlerin, yani Almanya'nın bu ülkeyi ele geçirmek için yaptığı ikinci hamleydi. İlk hamleye "turuncu devrim" adını verdiler. Gösteriler ve seçim hileleriyle başa getirdikleri, yüzü köstebek yuvasına dönmüş Viktor Yuşenko ile dolap çevirmede Çarçerleri aratmayan Yuliya Timoşenko'nun iktidar ömrü bir seçim dönemi sürdü.

Yıkılıp gittiler. Tarihin komünizme akışının hızlandığı bir süreçte sosyalizmin tüm izlerini Ukrayna'dan silmek üzere yola çıkanların başarıları şanssız oldu; olmadı; olmadı. Emperyalistler de, hegemonyalarının sarsılıp yıkıldığı bir süreçte, yani tarihin iniş çizgisine geçmişken komünizme karşı kalıcı bir zafer kazanamazlardı; kazanamıyorlar. Ancak kısa ömürlü ve geçici başarılar el-

de edebiliyorlar. Ukrayna, bunun örneği.

Putin ve iktidarının komünizmi temsil etmediği açık. Rusya halkları emperyalistlerin sarhoş köpeği Yeltsin yerine Putin'i Rusya'yı emperyalist akbabalara karşı korumak üzere iktidara taşımışlardı. Çünkü Rusya halkları vatanlarını ve sosyalizme dair elde ne varsa korumak istiyorlardı.

Putin, halkların omuzlarına yüklediği bu tarihsel misyonu sadık kaldı. Her ne kadar kendisi bir komünist değilse de kendi halklarının baskısı altında, emperyalistlere karşı topraklarını, ulusunun güvenliğini ve sosyalizmin kazanımlarını korumak zorunda kaldı. Bu bağlamda emperyalistlerin, Rusya'yı kuşatma-yutma hamlelerine etrafında eski Sovyet Cumhuriyetlerinden oluşan bir çember oluşturma planıyla karşılık verdi.

Ukrayna'daki çatışma temel özelliği kapitalizmden komünizme geçiş olan çağımızda tüm büyük, sarsıcı

gelişmelerin arkasında komünizmle kapitalizm arasındaki çelişki ve çatışmanın yattığını gösteriyor. Bu çelişki her zaman kendini bütün yönleriyle ve bütün açıklığıyla göstermesinde bütün çatışmaların, savaşların, altüst oluşların kaynağıdır.

Bu çelişki güçlü olan ve giderek güçlenen taraf komünizmdir. Zayıf olan ve giderek çözülen taraf ise kapitalizm ve burjuva sınıftır. Bu nedenle emperyalistler artık hiçbir yerde ileri gidemiyorlar, kalıcı, uzun ömürlü zaferler elde edemiyorlar.

Ukrayna buna örnektir. "Turuncu devrim" adını verdikleri karşı devrimle Ukrayna halkları için kısa ömürlü de olsa bir trajedi yarattılar. Tekrar etmeye çalıştıkları aynı sahne komedi biçiminde son bulacak.

Başka zamanlarda kibirli Alman Dışişleri Bakanı'nın yanına bile yaklaşmıyacağı bir boksör eskisinin başrolü oynadığı bir komedi komedisidir.

Mücadele Birliği Platformu'nun FHKC'nin 46. Kuruluş Yıldönümüne İlettiği Mesaj

Filistin Ortadoğu'nun söndürülmeyen devrim ocağıdır. Bugüne kadar bu devrim ocağını harlı tutabilmek için sayısız savaşçı hayatlarını ortaya koydular. İsrail siyonizmine karşı savaşırken ölümsüzleşen bütün devrim savaşçıları buradan bir kez daha anıyoruz. Onların anıları önünde saygıyla eğiliyoruz.

Filistin halkının yakından tanıdığı Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının yoldaşları olarak Filistin'in özgürlük mücadelesi bize her zaman ilham kaynağı olmuştur. Yine Filistin'de İsrail siyonizmine karşı savaşırken ölümsüzleşen Teğmen Ali (Cevat Saim Çelen), İmam Ateş ve Mustafa Çetiner yoldaşlar, yürünecek yolun ne olması gerektiğini bizlere gösterdiler. Filistin Devriminin yanında olmak, "Benim kanım bir tutam yağ, yakar özgürlüğün ateşini" diyen Filistin'in yiğit savaşçıları yanında onlar gibi savaşmakla mümkündür.

Bugün İsrail siyonizmi Filistin'de katliamlarına devam ediyor. Gazze'de sürdürdüğü kuşatmayla Filistin halkını özgürlük mücadelesinden vazgeçirmeye çalışıyor. Ve içerde gerici Arap burjuvazisine dayanarak bu savaş sürdürüyor. Filistin Devrimi Ortadoğu halklarının ilham kaynağıdır. Filistin Devriminin gerçek dostları dinci gerici değil, devrimciler ve komünistlerdir. Bugüne kadar Filistin'de devrim mücadelesinin temsilcisi ne Hamas, ne de İslami Cihad gibi dinci gerici yapılar olmuştur. Filistin Devriminin öncüsü hiç kuşku yok ki, FİLİSTİN HALK KURTULUŞ CEPHESİ'dir. Ulusal-sımsal kurtuluş mücadelesinde Filistin halkını birleştirecek ve emperyalizme ve kapitalizme karşı devrim ve sosyalizm mücadelesini yükseltecek olan FHKC'dir. 46 yıldır süren mücadelesine bunun en önemli göstergesidir. FHKC tüm dünya gericiğini olduğu gibi Arap burjuva gericiğini de karşısına alarak mücadelesini bugüne kadar getirdi ve uluslararası devrimci ve komünist hareketten bu konuda her zaman destek aldı.

FHKC'nin bu mücadeleyi bundan sonra da uluslararası dostlarıyla birlikte başarıyla yürüteceğine inanıyor, Filistin Devriminin zafere ulaşacağından kuşku duymuyoruz.

Biz Denizlerin yoldaşları olarak, bu mücadelede üzerimize düşen görevleri başta Türkiye ve Kürdistan olmak üzere, Ortadoğu'da devrim mücadelesini yükselterek yerine getireceğimizi buradan bir kez daha tüm dünyaya duyuruyoruz.

Selam Olsun Filistin Devrimi İçin Savaşırken Ölümsüzleşenlere!